

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 1978

SPRAWOZDANIE

KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA, ZASOBÓW NATURALNYCH
I LEŚNICTWA

**o rządowym projekcie ustawy o systemie
zarządzania emisjami gazów cieplarnianych
lub innych substancji (druk nr 1936)**

Marszałek Sejmu zgodnie z art. 37 ust. 1, art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu – skierował w dniu 4 maja 2009 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa do pierwszego czytania.

Komisja Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach: 6, 19 i 20 maja 2009 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja – zgodnie z art. 43 ust. 3 Regulaminu Sejmu – przedstawia na żądanie wnioskodawców, następujące wnioski mniejszości:

1) w art. 1 w ust. 1 dodać pkt 5a w brzmieniu:

„5a) zasady Krajowego systemu poprawy roli lasów jako naturalnego zbiornika dwutlenku węgla (CO₂) jako gazu cieplarnianego, zwanego dalej krajowym systemem poprawy roli lasów”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 1 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

Uwaga: wniosek mniejszości nr 1 należy rozpatrywać łącznie z wnioskami mniejszości nr 2 i 18-22.

2) w art. 1 ust. 2 nadać brzmienie:

„2. Wykaz gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza, objętych systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, określa załącznik nr 1 do ustawy.”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 2 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

3) w art. 2 pkt 1 nadać brzmienie:

„1) akredytowanej niezależnej jednostce – rozumie się przez to jednostkę upoważnioną do:

- a) oceny dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 40 ust. 7 pkt.1),
- b) weryfikacji wielkości jednostek redukcji emisji uzyskanych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń,
- c) oceny projektów, ukierunkowanych na poprawę roli lasów jako naturalnego zbiornika dwutlenku węgla (CO₂)”,

- wyłonioną lub wskazaną przez Komitet Nadzorujący”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 3 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

4) w art. 2 po pkt 3 dodać pkt 3a w brzmieniu:

„3a) charakterystyce taksacyjnej gruntu wylesionego – rozumie się przez to wykaz i zestawienie wartości oraz opisów cech wyodrębnionego terytorialnie gruntu wylesionego, potrzebne do obliczania wartości emisji netto dwutlenku węgla (CO₂) lub ilości dwutlenku węgla (CO₂), pochłanianego netto przez ten wyodrębniony terytorialnie grunt:

- a) do czasu przejścia gruntu, będącego gruntem wylesionym na początku obowiązywania planu urządzenia lasu, w inne władanie,
- b) od rozpoczęcia wylesiania gruntu do czasu:
 - zakończenia pozyskania użytków drzewnych, należnych z mocy prawa podmiotowi prowadzącemu gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym - jako poprzedniemu władającemu tym gruntem,
 - przejścia terytorialnie wyodrębnionego gruntu wylesionego we władanie innego podmiotu,
- c) od czasu przejścia terytorialnie wyodrębnionego gruntu wylesionego we władanie nadleśnictwa - jako do nowego władającego tym gruntem”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 4 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

5) w art. 2 po pkt 3a dodać pkt 3b w brzmieniu:

„3b) charakterystyce taksacyjnej wydzielenia leśnego (części lasu) – rozumie się wykaz i zestawienie wartości oraz opisów cech wyodrębnionej terytorialnie wydzielenia leśnego (części lasu) z drzewostanem lub przejściowo pozbawionego drzewostanu, wchodzącego w skład gospodarstwa leśnego, potrzebne do stosowania leśnych tablic węglowych.”;

Uwaga: *wniosek mniejszości nr 5 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.*

6) w art. 2 po pkt 3b dodać pkt 3c w brzmieniu:

„3c) dodatkowej ilości zmagazynowanego dwutlenku węgla (CO₂) – rozumie się przez to wyrażoną w megagramach ilość dwutlenku węgla (CO₂) pochłoniętego netto przez lasy i inne grunty we władaniu podmiotu prowadzącego gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym”;

Uwaga: *wniosek mniejszości nr 6 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.*

7) w art. 2 pkt 8 nadać brzmienie:

„8) gospodarce leśnej – rozumie się przez to:

a) działalność w zakresie:

- urządzania, ochrony i zagospodarowania lasu,
- utrzymania i powiększania zasobów i upraw leśnych,
- pozyskiwania, za wyjątkiem skupu, drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia oraz owoców runa leśnego,

b) realizację pozaprodukcyjnych funkcji lasu łącznie z udostępnianiem lub zbywaniem związanych z tym produktów gospodarki leśnej.”;

Uwaga: *wniosek mniejszości nr 7 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.*

8) w art. 2 po pkt 8 dodać pkt 8a w brzmieniu:

„8a) gospodarstwie leśnym – rozumie się przez to:

- a) zespół składników materialnych i niematerialnych, wchodzących w skład Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, o którym mowa w ustawie z dnia 28 września 1991 r o lasach¹⁾, zwane dalej Lasami Państwowymi,
- b) każdy inny zorganizowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zespół składnik materialnych i niematerialnych, przeznaczony do prowadzenia gospodarki leśnej, jeżeli jest ona prowadzona na podstawie planu urządzenia lasu”;

Uwaga: *wniosek mniejszości nr 8 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.*

9) w art. 2 po pkt 8a dodać pkt 8b w brzmieniu:

¹⁾ Ustawa z dnia 28 września 1991 r o lasach (t.j.: Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, Nr 157, poz. 1315, Nr 167, poz. 1399, Nr 175, poz. 1460 i 1462, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658, Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 59, poz. 405, Nr 64, poz. 427, Nr 181, poz. 1286, z 2008 r. Nr 163, poz. 1011, Nr 199, poz. 1227, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 340.)

„8b) gruntach wylesionych – rozumie się przez to lasy:

- a) wyłączone z produkcji w rozumieniu przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych, choćby faktyczne wyłączenie gruntów nie było objęte tymi przepisami,
- b) zamienione na grunt przeznaczony lub zajęty pod obiekty oraz urządzenia infrastruktury leśnej,
- c) zamienione na użytek rolny”;

Uwaga: *wniosek mniejszości nr 9 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.*

10) w art. 2 po pkt 8b dodać pkt 8c w brzmieniu:

„8c) ilości dwutlenku węgla (CO₂) pochłoniętego netto przez las – rozumie się przez to wyrażoną w megagramach różnicę pomiędzy:

- a) ilością dwutlenku węgla (CO₂), zaabsorbowaną w oznaczonym czasie przez lasy i inne grunty we władaniu podmiotu prowadzącego gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym, z ich atmosfery zewnętrznej w wyniku procesów fizjologicznych, w tym głównie procesu fotosyntezy, a
- b) ilością:
 - dwutlenku węgla (CO₂), która w tym czasie przedostała się z lasów oraz innych gruntów do ich atmosfery zewnętrznej w wyniku procesów fizjologicznych oraz procesów biodegradacji, w tym mineralizacji, substancji organicznych, wchodzących w skład tych lasów i gruntów,
 - dwutlenku węgla (CO₂), zawartego w surowcu drzewnym oraz innych elementach lasów lub innych gruntów, jeżeli w tym czasie elementy te przestały być częściami składowymi lasów i gruntów, głównie w wyniku działalności człowieka”;

Uwaga: *wniosek mniejszości nr 10 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.*

11) w art. 2 pkt 11 nadać brzmienie:

„11) jednostce pochłaniania – rozumie się przez to jeden megagram (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂) pochłonięty w wyniku:

- a) działalności człowieka, mającej na celu zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) przez gleby użytkowane rolniczo,
- b) zmian sposobów użytkowania gruntów rolnych i leśnych, w tym w zakresie zalesiania, ponownego zalesiania i wylesiania,
- c) gospodarki leśnej, prowadzonej na podstawie:
 - planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu, decyzji, o których mowa w art. 19 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 28 września 1991 r o lasach,
 - ustawy z dnia 28 września 1991 r o lasach – w lasach, nie objętych planami i decyzjami, o których mowa w pierwszym tiret.”;

Uwaga: *wniosek mniejszości nr 11 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.*

12) w art. 2 po pkt 11 dodać pkt 11a w brzmieniu:

„11a) jednostka pochłaniania specjalna – prawo majątkowe, związane z jednym megagramem produktu gospodarki leśnej PN1, będące nośnikiem przyszłych korzyści ekonomicznych:

a) osiąganych przez tego, kto prawem tym włada, a

b) wynikających z możliwości:

- zbycia tego prawa komu innemu lub

- użycia tego prawa do kształtowania wizerunku władającego prawem jako podmiotu przyjaznego środowisku ze skutkiem następczym w postaci poprawy jego marketingowej pozycji na rynku”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 12 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

13) w art. 2 po pkt 17 dodać pkt 17a w brzmieniu:

„17a) leśnych tablicach węglowych – rozumie się przez to zbiór informacji wskaźnikowych oraz równań matematycznych, wprowadzonych do bazy danych systemu informatycznego Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, potrzebnych do obliczania:

a) ilości dwutlenku węgla, zawartego w:

- warstwach i innych elementach składowych lasu, takich, jak: skała macierzysta gleby, gleba, ściółka leśna, runo, podszyty i podrosty, drzewa poszczególnych pięter lasu,
- elementach składowych gruntu wylesionego,

b) ilości dwutlenku węgla lasu uwalnianego w ciągu roku:

- przez las w wyniku mineralizacji (biodegradacji, rozkładu) nieożywionej substancji organicznej oraz procesów fizjologicznych zachodzących w biocenozie leśnej, z wyłączeniem części biocenozy, w której zachodzą procesy fotosyntezy,
- przez grunt wylesiony,

c) ilości dwutlenku węgla zawartego w substancji organicznej, w tym w pozyskanym surowcu drzewnym, wywożonej lub wydostającej się z lasu lub gruntu wylesionego w ciągu roku,

- na podstawie wartości i opisów cech, składających się na charakterystykę taksacyjną części lasu (wydziałów leśnych) lub charakterystykę taksacyjną gruntu wylesionego”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 13 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

14) w art. 2 po pkt 21 dodać pkt 21a w brzmieniu:

„21a) poziomie bazowym w leśnictwie - rozumie się przez to ilość dwutlenku węgla (CO₂) pochłoniętego netto przez las i inne grunty we władaniu podmiotu prowadzącego gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym, wynikającą z realizacji planu urządzenia lasu”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 14 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

15) w art. 2 po pkt 21a dodać pkt 21b w brzmieniu:

„21b) produkcji gospodarki leśnej PN1 – rozumie się przez to świadczenie podmiotu prowadzącego gospodarke leśną w gospodarstwie leśnym, polegające na usłudze zmagazynowania w lasach dodatkowych ilości CO₂”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 15 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

16) w art. 2 po pkt 22 dodać pkt 22a w brzmieniu:

„22a) projekcie poprawy roli lasów – rozumie się przez to działania podmiotu prowadzącego gospodarke leśną w gospodarstwie leśnym, mające na celu wytworzenie produktu gospodarki leśnej PN1”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 16 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

17) w art. 3 w ust. 2 dodać pkt 9 w brzmieniu:

„9) wykonywanie zadań, wynikających z uczestnictwa w krajowym systemie poprawy roli lasów”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 17 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

18) po art. 21 dodać rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6 a

Krajowy system poprawy roli lasów

Art. 21a.

1. Przepisy niniejszego rozdziału tworzą podstawy prawne Krajowego systemu poprawy roli lasów, mającego na celu urzeczywistnienie zakładanego w Polityce Leśnej Państwa zwiększenia wiązania i akumulacji dwutlenku węgla (CO₂) przez lasy w Polsce o 20 % do roku 2050 w porównaniu do roku 1997.
2. Uczestnikami Krajowego systemu poprawy roli lasów są:
 - 1) minister właściwy do spraw środowiska;
 - 2) podmioty prowadzące gospodarke leśną w gospodarstwie leśnym, w tym Lasy Państwowe, jeżeli opracują oraz z pozytywnym skutkiem przedłożą dokumentację projektu poprawy roli lasów;
 - 3) akredytowana niezależna jednostka;
 - 4) Krajowy ośrodek;
 - 5) podmioty krajowe i zagraniczne, zainteresowane nabyciem jednostek pochłaniania specjalnych;
 - 6) Narodowy Fundusz.
3. Uczestnictwo podmiotów, o których mowa w ust.2 pkt.2, ma charakter dobrowolny.

Art. 21b.

1. W dokumentacji projektu poprawy roli lasów mogą być uwzględniane wszystkie czynności bezpośrednio – produkcyjne, wchodzące w skład gospodarki leśnej, jeżeli zmiana zakresu oraz sposobu ich realizacji w okresie wykonywania planu

urządzenia lasu doprowadzi według sporządzającego dokumentację do wytworzenia produktu gospodarki leśnej PN1.

2. Dokumentacja projektu poprawy roli lasów powinna składać się z propozycji oznaczonej liczby przedsięwzięć.
3. Do przedsięwzięć, skutkujących wytworzeniem produktu gospodarki leśnej PN1, należy w szczególności zaliczać przedsięwzięcia, polegające na:
 - 1) zwiększeniu w stosunku do wskazań planu urządzenia lasu areału gruntów do zalesienia;
 - 2) wyodrębnieniu szczegółowych gospodarstw drzewostanowych, obejmujących wydzielenia leśne:
 - a) w których program działalności leśnej będzie zmierzał do maksymalizacji całkowitej produktywności lasu przy minimalizowaniu użytkowania przedrębego i przedostawania się biomasy do innych ekosystemów ,
 - b) w których użytkowanie przedrębego lasu będzie zmierzać do maksymalizacji całkowitego przyrostu bieżącego drewna w drzewostanach głównych,
 - c) o wydłużonym wieku wymiany generacyjnej lasu,
 - d) w których drzewostany mają osiągać możliwie najpóźniejsze stadia rozwojowe;
 - 3) zwiększeniu w stosunku do założeń planu urządzenia lasu areału lasów, na którym w ramach odnawiania lasów lub wprowadzania podszytów:
 - a) sadzenie oraz podsadzanie leśnej roślinności drzewiastej i krzewiastej zostanie zastąpione inicjowaniem samosiewu lub siewem nasion,
 - b) stosowane będzie postępowanie specjalne,
- w celu możliwie największego ograniczenia zjawiska naruszania struktury wierzchnich warstw gleby;
 - 4) zmianie w stosunku do wymagań planu urządzenia lasu metody użytkowania rębego lasu poprzez zastąpienie planowanego użytkowania lasu z użyciem:
 - a) rębni zupełnych na rębnie złożone,
 - b) rębni złożonych na inne rębnie złożone, charakteryzujące się bardziej wydłużonym czasem trwania drzewostanu starego pokolenia lasu,
 - c) rębni zupełnych lub rębni złożonych na użytkowanie ciągłe lasu;
 - 5) zwiększeniu ilości pozostałości poużytkowych pozostawianych w lesie po zakończeniu użytkowania przedrębego lub użytkowania rębego lasu;
 - 6) zwiększaniu udziału drzew martwych pozostawianych w lesie do naturalnej biodegradacji;
 - 7) zmniejszeniu areału gruntów wylesionych według stanu na początku obowiązywania planu urządzenia lasu lub przewidywanych do wylesienia w okresie obowiązywania planu urządzenia , w tym poprzez:
 - a) doprowadzanie, w ramach ochrony gruntów rolnych i leśnych, do zmiany zamierzeń w zakresie lokalizacji przedsięwzięć infrastrukturalnych na terenach leśnych , w tym budowy dróg publicznych, w celu ograniczenia przeznaczania gruntów leśnych na cele nieleśne,

- b) zadrzewianie gruntów, zajętych pod obiekty infrastruktury leśnej oraz zmniejszanie areалу tych gruntów poprzez przeznaczanie pod uprawy leśne,
 - c) zmniejszanie areálu szkółek leśnych, w których produkcja sadzonek jest prowadzona na odkrytych powierzchniach, na rzecz szkółek podokapowych oraz na rzecz pozyskiwania sadzonek leśnej roślinności drzewiastej i krzewiastej z nalotów;
- 8) poprawie skuteczności ochrony lasu przed:
- a) pożarami,
 - b) szkodami od zwierzyny,
 - c) szkodami od czynnikami o charakterze biotycznym, w szczególności na powierzchniach stałych ognisk gradacyjnych oraz na terenach, objętych lub zagrożonych gradacjami, prowadzącymi do zaniku roślinności leśnej na znacznych arealach, szczególnie w przypadkach opóźnień w opracowywaniu skutecznych metod profilaktyki oraz efektywnych i bezpiecznych sposobów ograniczania populacji owadów, dla których roślinność leśna stanowi bazę pokarmową;
- 9) podejmowaniu działań uodporniających drzewostany na szkody od wiatrów oraz śniegu na drodze postępowania hodowlanego,
- 10) poprawie skuteczności odnawiania lasu poprzez zmniejszanie zakresu prac w zakresie poprawek i uzupełnień,
- 11) zwiększaniu areálu oraz skuteczności wprowadzania podszytów,
- 12) przebudowie lub zmianie projektów przebudowy lasu realizowanej w celu:
- a) ograniczenia lub powstrzymania procesu trwającego rozpadu drzewostanów na dużych arealach wskutek choroby łańcuchowej lasu lub innych czynników,
 - b) przywrócenia roślinności leśnej w lasach zdewastowanych oraz zdegradowanych wskutek stanów siły wyższej,
 - c) naturalizacji biotopów lasu oraz dostosowania biocenoz do biotopów lasu, obejmującego w szczególności kształtowanie drzewostanów wielogatunkowych o strukturze piętrowej i wielopokoleniowej w celu zapewnienia trwałych podstaw do istnienia lasu na danej powierzchni ziemskiej oraz pełnienia przez nie funkcji zewnętrznych, do których są predysponowane w połączeniu z zapotrzebowaniem na efekty tych funkcji.
4. Pojęcia specjalistyczne z zakresu leśnictwa, zawarte w ust.3, użyto w znaczeniu, określonym w załączniku 2 do ustawy.

Art. 21c.

1. Z zastrzeżeniem ust. 6., dokumentację projektu poprawy roli lasów sporządza się na okres obowiązywania planu urządzenia lasu.
2. Dokumentacja projektu poprawy roli lasów corocznie podlega obowiązkowemu korygowaniu do kolejnych wersji, w ramach których wykazuje się przedsięwzięcia i czynności faktycznie wykonane w roku ubiegłym.
3. W trakcie realizacji projektu poprawy roli lasów dokumentacja projektu może z inicjatywy własnej podmiotu prowadzącego gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym podlegać niezbędnym korektom i modyfikacjom w części dotyczącej przedsięwzięć i czynności planowanych do realizacji w nadchodzących latach.

4. Po zakończeniu realizacji projektu poprawy roli lasów ostateczna wersja dokumentacji projektu odzwierciedla przedsięwzięcia oraz czynności faktycznie zrealizowane.
5. Systemu informatyczny Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami zapewnia dostępność dokumentacji projektów poprawy roli lasów we wszystkich ich wersjach.
6. W Lasach Państwowych początek okresu realizacji projektu poprawy roli lasów wyznacza rok kalendarzowy rozpoczynający działania w ramach wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych, o którym mowa w art. 21 f ust.1. W danym roku kalendarzowym końcowy rok kalendarzowy realizacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych wyznacza rok kalendarzowy, na który przypada koniec wykonywania planu urządzania lasu przez nadleśnictwo lub nadleśnictwa, które najpóźniej przystąpiły do wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych . Okres realizacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych ulega corocznie wydłużeniu w miarę przystępowania kolejnych nadleśnictw do wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych

Art. 21d.

Do sporządzenia kolejnych wersji dokumentacji projektu poprawy roli lasu obowiązani są uczestnicy systemu poprawy roli lasu, o których mowa w art. 21 a ust.2 pkt.2).

Art. 21e.

1. Dokumentacja projektu poprawy roli lasu oraz kolejnych wersji tej dokumentacji powinna być sporządzana za pomocą jej kreatora, zainstalowanego w ramach systemu informatycznego Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami
2. W dokumentacji projektu poprawy roli lasów nie uwzględnia się lasów, objętych projektami wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Wzór dokumentacji projektu poprawy roli lasów, zawierający niezbędne objaśnienia, określono w załączniku 3 do ustawy.

Art. 21f.

1. W razie przystąpienia do Krajowego systemu poprawy roli lasów, Lasy Państwowe uczestniczą w tym systemie w ramach wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych w zakresie gospodarki leśnej, zwanego dalej wspólnym przedsięwzięciem.
2. Uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia są :
 - 1) Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, działający przy pomocy dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych;
 - 2) wytypowane do tego nadleśnictwa;
 - 3) jednostki organizacyjne Lasów Państwowych o zasięgu krajowym:
 - a) Centrum Koordynacyjnego Projektów Środowiskowych (CKPŚ) oraz
 - b) Zakład Informatyki Lasów Państwowych;
 - 4) Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych (DGLP) oraz regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych.

Art. 21g.

W ramach wspólnego przedsięwzięcia :

- 1) do zadań Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, działającego przy pomocy dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, należy w szczególności:
 - a) coroczne wydzielanie kwoty środków pieniężnych, związanych z funduszem leśnym, przeznaczonych na prefinansowanie projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych,
 - b) ustalanie, korygowanie oraz doskonalenie w drodze zarządzenia organizacji wspólnego przedsięwzięcia,
 - c) podpisywanie wieloletnich porozumień wielostronnych między uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia,
 - d) nadzorowanie oraz koordynowanie działalności dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych w sprawach związanych ze wspólnym przedsięwzięciem,
 - e) podejmowanie decyzji w sprawach:
 - ogłoszenia konkursu i listy nadleśnictw obowiązanych do przystąpienia do procedury konkursowej,
 - listy nadleśnictw realizujących projekt poprawy roli lasów w Lasach Państwowych,
 - przekazania do nadleśnictw realizujących projekt poprawy roli lasów w Lasach Państwowych środków pieniężnych, służących prefinansowaniu działań w ramach wewnętrznej dopłaty przedmiotowej z użyciem środków, związanych z funduszem leśnym,
 - zatwierdzenia procesu wewnętrznego audytu produktu gospodarki leśnej PN1;
- 2) do zadań nadleśnictw obowiązanych do przystępowania do procedury konkursowej należy w szczególności:
 - a) przygotowanie oraz przedkładanie CKPŚ dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych,
 - b) współpraca z CKPŚ w zakresie analizowania oraz ewentualnego poprawiania dokumentacji projektu poprawy roli lasu w Lasach Państwowych-części, w jakiej sporządzenie tej dokumentacji jest obowiązkiem tych nadleśnictw;
- 3) do zadań nadleśnictw realizujących projekt poprawy roli lasów w Lasach Państwowych należy w szczególności:
 - a) wykonywanie zadań w ramach projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych ,
 - b) korygowanie, poddawanie korektom i modyfikacjom dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych w częściach,
 - c) współpraca z CKPŚ w zakresie audytu wewnętrznego produktu gospodarki leśnej PN1,
- 4) do zadań CKPŚ należy w szczególności:
 - a) prowadzenie z upoważnienia Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych procedury konkursowej, mającej na celu wyłonienie nadleśnictw,

przewidzianych do realizacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych,

- b) przeprowadzanie wewnętrznego audytu wewnętrznego produktu gospodarki leśnej PN1,
 - c) wnioskowanie do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych w sprawie uruchomienia środków dopłaty przedmiotowej, służących prefinansowaniu projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych;
- 5) do zadań Zakładu Informatyki Lasów Państwowych należy w szczególności:
- a) rozbudowa oraz doskonalenie zintegrowanego systemu informatycznego Lasów Państwowych o część dotyczącą wspólnego przedsięwzięcia, z uwzględnieniem kompatybilności oraz współpracy z systemem informatycznym Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami;
 - b) administrowanie częścią zintegrowanego systemu informatycznego Lasów Państwowych, o której mowa w lit. a);
- 6) do zadań dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych należy w szczególności nadzorowanie oraz koordynowanie, a także udzielanie pomocy nadleśnictwom realizującym projekt poprawy roli lasów w Lasach Państwowych;
- 7) do zadań DGLP oraz regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych należy w szczególności wykonywanie wszelkich czynności faktycznych, związanych z zadaniami, o których mowa odpowiednio w pkt. 1 i 6.

Art. 21h.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych corocznie ustala w drodze decyzji wewnętrznej łączną kwotę środków pieniężnych, planowanych do przekazywania w danym roku kalendarzowym z rachunku bankowego funduszu leśnego do nadleśnictw na prefinansowanie realizacji projektu poprawy roli lasów, a także sporządza i aktualizuje długookresowy plan zapotrzebowania na środki, związane z funduszem leśnym, na prefinansowanie projektu poprawy lasów w Lasach Państwowych.
2. Odrębnie ustala się kwotę środków pieniężnych, służących prefinansowaniu zadań przez nadleśnictwa, które do realizacji wspólnego przedsięwzięcia przystąpiły w latach ubiegłych, oraz przez nadleśnictwa, przystępujące do wspólnego przedsięwzięcia w danym roku kalendarzowym.

Art. 21i.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych ogłasza corocznie konkurs na realizowanie przez nadleśnictwa projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych..
2. Nadleśnictwo obowiązane do przystąpienia do konkursu opracowuje przypisaną im część dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych, obejmującą okres obowiązywania planu urządzenia lasu.

Art. 21j.

1. Do opracowania własnych części dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych obowiązane są wszystkie nadleśnictwa, rozpoczynające w danym roku kalendarzowym realizację planu urządzenia lasu.

2. Lista nadleśnictw obowiązanych do opracowania własnych części dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych jest zatwierdzana przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych w drodze decyzji wewnętrznych.

Art. 21k.

1. W ramach własnej części dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych nadleśniczy podaje szacunkowy koszt realizacji w nadleśnictwie projektu poprawy roli lasów, korzystając z informatycznej aplikacji użytkowej, pozwalającej na obliczanie planowanych kosztów realizacji działalności leśnej.
2. Integralnym uzupełnieniem części dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych, sporządzanej przez nadleśnictwo powinno być uzasadnienie, w którym nadleśniczy przeprowadza dowód na to, że realizacja w nadleśnictwie projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych nie spowoduje:
 - 1) szkód w innych ekosystemach;
 - 2) obniżenia potencjału regeneracyjnego oraz żywotności lasów;
 - 3) obniżenia bogactwa biologicznego w lasach, znajdujących się zarządzie danego nadleśnictwa;
 - 4) obniżenia wytwórczości lasów w nadleśnictwie przy możliwie najmniejszej stratności na produktywności gospodarczej lasów.

Art. 21l.

1. Konkurs mający na celu wyłonienie nadleśnictw, obowiązanych do przystąpienia w danym roku do wspólnego przedsięwzięcia, przeprowadza w imieniu Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych CKPŚ.
2. Konkurs ma charakter dwuetapowy. Do drugiego etapu konkursu przechodzą nadleśnictwa, które ze skutkiem pozytywnym przeprowadzą dowód, o którym mowa w art. 21 k ust. 2.
3. W ramach drugiego etapu konkursu do realizacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych powinny zostać wytypowane nadleśnictwa, w których, w ramach kwoty środków, wynikających z aktualnego planu, o którym mowa w art. 21 h ust.1, uprawdopodobnione jest wytworzenie łącznie najwyższej ilości produktu gospodarki leśnej PN1 przy możliwie najwyższym wzroście bogactwa biologicznego w lasach, będących w zarządzie tych nadleśnictw.
4. CKPŚ wnioskuje do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych o zatwierdzenie w drodze decyzji wewnętrznej listy nadleśnictw obowiązanych do przystąpienia w danym roku do wspólnego przedsięwzięcia.
5. Listę nadleśnictw, obowiązanych do przystąpienia w danym roku do wspólnego przedsięwzięcia, zatwierdza Dyrektor Generalny Lasów Państwowych w drodze decyzji wewnętrznej.

Art. 21m.

1. Nadleśnictwa corocznie korygują przypisaną im część dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych do kolejnych wersji, w ramach których wykazują przedsięwzięcia i czynności faktycznie wykonane w roku ubiegłym.
2. Obowiązkiem CKPŚ jest poddawanie audytowi wewnętrznemu produktu gospodarki leśnej PN1 poprzez zbadanie rzetelności informacji o przedsięwzięciach i czynnościach faktycznych, o których mowa w ust.1. Audyt jest kwitowany decyzją wewnętrzną Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

3. Nadleśnictwa, w okresie realizacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych, we współpracy z CKPS mogą poddawać przypisaną im część dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych niezbędnym korektom i modyfikacjom, dotyczącym przedsięwzięć i czynności planowanych do realizacji w nadchodzących latach.
4. Po zakończeniu realizacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych w danym nadleśnictwie ostateczna wersja przypisanej mu części dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych odzwierciedla przedsięwzięcia oraz czynności faktycznie zrealizowane.

Art. 21n.

Przekazywanie środków pieniężnych, zgromadzonych na rachunku bankowym funduszu leśnego, na prefinansowanie projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych następuje na podstawie planu finansowo – gospodarczego Lasów Państwowych.

Art. 21o.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych corocznie za pośrednictwem akredytowanej niezależnej jednostki przedkłada Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami dokumentację projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych.
2. W roku zamierzonego przystąpienia do Krajowego systemu poprawy roli lasów dokumentację projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych przedkłada się w wersji pierwotnej, w kolejnych latach uczestniczenia w tym systemie dokumentację projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych przedkłada się w wersjach zaktualizowanych.
3. Dokumentacja projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych stanowi zbiór wszystkich części dokumentacji projektu poprawy roli lasów, sporządzanych, korygowanych oraz poddawanych korektom i uzupełnieniom przez nadleśnictwa, uczestniczące we wspólnym przedsięwzięciu, uzupełniony o zestawienie syntetyczne, obejmujące informacje o ilości produktu gospodarki leśnej PN1 – wytworzonego lub przewidywanego do wytworzenia od pierwszego do ostatniego roku kalendarzowego, wyznaczających aktualnie okres realizacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych.

Art. 21p.

1. Podmiot prowadzący na podstawie planu urządzenia lasu gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym, o którym mowa w art. 1 pkt. 8 a) lit. b), za pośrednictwem akredytowanej niezależnej jednostki przedkłada Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami dokumentację projektu poprawy roli lasów w gospodarstwie leśnym.
2. Przepisy art. 21 k ust.2, art. 21 m i art. 21 o ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 21r.

1. Akredytowana niezależna jednostka dokonuje oceny informacji, zawartych w dokumentacjach, o których mowa w art. 21 o oraz w art. 21 p., zwanych dalej dokumentacjami.
2. Akredytowana niezależna jednostka dokonuje oceny informacji, zawartych w dokumentacjach, z uwzględnieniem przepisów o ochronie przyrody oraz przepisów o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

3. Przedmiotem oceny jest w szczególności:
 - 1) prawdopodobieństwo wytworzenia produktu gospodarki leśnej PN1 w wyniku realizacji przedsięwzięć oraz czynności, utrwalonych w poszczególnych dokumentacjach,
 - 2) wpływ realizacji planowanych przedsięwzięć oraz czynności na inne ekosystemy, potencjał regeneracyjny oraz żywotności lasów, bogactwo biologiczne w lasach, wytwórczości lasów w nadleśnictwie oraz produktywność gospodarczą lasów.
4. Akredytowana niezależna jednostka współpracuje z Lasami Państwowymi i innymi podmiotami, prowadzącymi gospodarkę leśną, w celu uzyskania potrzebnych wyjaśnień oraz doprowadzenia do ewentualnego skorygowania dokumentacji przed dokonaniem ich oceny.
5. Akredytowana niezależna jednostka przedkłada poszczególne dokumentacje wraz z ocenami w formie pisemnej opinii Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami.

Art. 21s.

1. Krajowy ośrodek, uwzględniając ocenę akredytowanej niezależnej jednostki, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska wnioski w sprawie poszczególnych dokumentacji.
2. Minister właściwy do spraw środowiska podejmuje decyzje w sprawie dokumentacji.
3. W decyzjach, o których mowa w ust.2, minister właściwy do spraw środowiska:
 - 1) odmawia zatwierdzenia dokumentacji w wersji pierwotnej;
 - 2) zatwierdza dokumentacje bez zastrzeżeń;
 - 3) zatwierdza dokumentacje po wprowadzeniu w nich zmian i uzupełnień;

Art. 21t.

1. Decyzja ostateczna odmawiająca zatwierdzenia dokumentacji w wersji pierwotnej oznacza, że podmiot prowadzący gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym nie może stać się uczestnikiem Krajowego systemu poprawy roli lasu.
2. Decyzje ostateczne zatwierdzające dokumentacje bez zastrzeżeń lub zatwierdzające dokumentacje po wprowadzeniu w nich zmian i uzupełnień stają się podstawą utrwalenia produktów gospodarki leśnej PN1 oraz związanych z nimi praw majątkowych w Rejestrze PN1.

Art. 21u.

1. Rejestr PN1 jest urządzeniem analitycznym, prowadzonym przez Krajowy ośrodek, ewidencjonującym w ujęciu ilościowym produkty gospodarki leśnej PN1, wytworzone w poszczególnych latach kalendarzowych przez podmioty, o których mowa w art. 21 a ust.2 pkt.2, a także utrwalającym inne informacje.
2. Wzór Rejestru PN1, zawierający niezbędne objaśnienia, określono w załączniku 4 do ustawy.

Art. 21v.

1. Krajowy ośrodek z mocy prawa działa w imieniu podmiotów, będących wytwórcami produktów gospodarki leśnej PN1, w zakresie zbywania jednostek pochłaniania specjalnych.

2. Zbywanie jednostek pochłaniania specjalnych następuje w drodze ciągłej aukcji elektronicznej, prowadzonej przez Krajowy ośrodek emisjami, zwanej dalej aukcją.
3. Uprawnienie przystępowania do aukcji przysługuje wszystkim podmiotom praw i obowiązków: krajowym i zagranicznym, decydującym się na nabycie jednostek pochłaniania specjalnych w szczególności w celu osiągnięcia w przyszłości korzyści ekonomicznych w postaci:
 - 1) wzrostu renomy i prestiżu firmy przekładającego się na poprawę warunków konkurencji na rynku zbywania produktów tych podmiotów;
 - 2) przychodów z odsprzedaży leśnych jednostek pochłoniętej emisji specjalnych innym podmiotom.
4. Środki z aukcji wpływają na wyodrębniony rachunek bankowy Rachunku Klimatycznego.

Art. 21x.

Minister właściwy do spraw środowiska, na podstawie okresowych informacji o wynikach aukcji, przekazywanych przez Krajowy ośrodek, wydaje nabywcom jednostek pochłaniania specjalnych zaświadczenie na dowód nabycia jednostek pochłaniania specjalnych i pozytywnego działania tych podmiotów na rzecz ochrony klimatu globu ziemskiego.

Art. 21y.

1. Krajowy ośrodek, na podstawie danych w Rejestrze PN1, przekazuje do Narodowego Funduszu informacje o kwotach środków pieniężnych wynagrodzenia, przysługującego podmiotom, będącym wytwórcami produktów gospodarki leśnej PN1.
2. Podmiotom, będącym wytwórcami produktu gospodarki leśnej PN1, przysługuje wynagrodzenie proporcjonalnie do ich udziału w łącznej wartości produktu gospodarki leśnej PN1, wynikającego z informacji zawartych w Rejestrze PN1.
3. Narodowy Fundusz dokonuje przelewu środków pieniężnych, związanych z wynagrodzeniem, o którym mowa w ust. 1 i 2, z rachunku bankowego Rachunku Klimatycznego na rachunki bankowe podmiotów, będących wytwórcami produktu gospodarki leśnej PN1.

Art. 21z.

1. Wynagrodzenie, o którym mowa w art. 21 y, przysługujące Lasom Państwowym, wpływa na rachunek bankowy funduszu leśnego.
2. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, na wniosek CKPŚ, z rachunku bankowego funduszu leśnego przelewa do nadleśnictw dopłaty przedmiotowe – do wysokości różnicy między wynagrodzeniem, przysługującym nadleśnictwu za wytwarzanie produktów gospodarki leśnej PN1, a kwotą środków, przelaną na rachunek bankowy funduszu leśnego w ramach prefinansowania działań wykonywanych przez to nadleśnictwo w związku z realizacją projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych.
3. Do ustalania wynagrodzenia, przysługującego nadleśnictwom, przepis art. 21 y ust.2, stosuje się odpowiednio.
4. Księgowanie w Lasach Państwowych, zdarzeń finansowych, związanych z realizacją projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych, określono w załączniku 5 do ustawy.

Art. 21aa.

1. Wynagrodzenie, o którym mowa w art. 21 y, nie przysługuje podmiotowi, będącemu wytwórcą produktu gospodarki leśnej PN1 - poczynając od roku, w którym w rachunku narastającym ilość produktu gospodarki leśnej PN1, wytworzonego przez ten podmiot, przybrała w Rejestrze PN1 wartość ujemną.
2. Podmiot, o którym mowa w ust.1, poczynając od roku, o którym mowa w ust.1., przestaje być z mocy prawa uczestnikiem Krajowego systemu poprawy roli lasu.
3. Jeżeli działanie podmiotu, o którym mowa w ust.1, wyczerpuje znamiona działania umyślnie przyczyniającego się do zaniku zdolności lasów do gromadzenia dwutlenku węgla (CO₂) co najmniej na poziomie bazowym w leśnictwie, Krajowy ośrodek dochodzi od tego podmiotu na zasadach Kodeksu Cywilnego zwrotu wynagrodzeń dotychczas pobranych do kwoty różnicy między wynagrodzeniem pobranym a wyrażoną w jednostkach pieniężnych bezwzględną wartością ilości produktu, o którym mowa w ust.1.
4. Środki z dochodzenia, o którym mowa w ust. 3, zasilają rachunek bankowy Rachunku Klimatycznego.
5. Do nadleśnictw przepisy ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio

Art. 21ab.

1. Minister właściwy do spraw środowiska podejmuje corocznie decyzję o kwocie środków pieniężnych, zgromadzonych na rachunku bankowym Rachunku Klimatycznego, przeznaczonych na wykupienie przez Narodowy Fundusz określonej puli jednostek pochłaniania specjalnych.
2. W wykonaniu decyzji, o której mowa w ust.1, przepisy art. 21 y ust.2 i 3, art. 21 z i art. 21 aa. stosuje się odpowiednio.

Art. 21ac.

1. Podmiot prowadzący gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym, o którym mowa w art. 1 pkt. 8 a lit. b), dokumentację projektu poprawy roli lasów w gospodarstwie leśnym może wykorzystać jako dokumentację projektu realizowanego w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji.
2. Do dokumentacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych przepis ust.1 stosuje się odpowiednio.”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 18 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

- 19) dodać załącznik nr 2 w brzmieniu:

„Załącznik 2 do ustawy z dnia
o systemie zarządzania emisjami gazów
cieplarnianych lub innych substancji.

Definicje pojęć specjalistycznych z zakresu leśnictwa użyte w art. 21 b ust.3

Pojęcia specjalistyczne, zawarte w art. 21 b ust.3, użyto w następującym znaczeniu:

1. Drzewostan – wszystkie drzewa, wchodzące w skład wydzielenia leśnego lub części lasu o podobnej roli.
2. Szczegółowe gospodarstwo drzewostanowe – zgrupowanie:

- a) wydzielenie leśnych lub części lasu o podobnej roli, wchodzących w skład nadleśnictwa lub gospodarstwa leśnego:
 - dostatecznie homogeniczne pod względem pełnionych funkcji materialnych lub niematerialne oraz
 - objęte programami działalności w ramach gospodarki leśnej, uwzględniającymi te funkcje,
 - b) będące podzbiorem typu gospodarczego drzewostanu lub typu lasu w rozumieniu przepisów o sporządzaniu planu urządzenia lasu.
3. Odnawianie lasu – zastępowanie drzewostanów starego pokolenia lasu drzewostanami nowego pokolenia lasu na drodze :
- a) ponownego wprowadzania – poprzez siew, sadzenie sadzonek lub doprowadzenie do samosiewu - leśnej roślinności drzewiastej na powierzchni otwarte, powstałe po usunięciu drzewostanu starego pokolenia (odnawianie lasu poprzez zakładanie upraw leśnych przy zrębowej metodzie wymiany generacyjnej lasu),
 - b) doprowadzania w drzewostanie starego pokolenia lasu do pojawienia się w nim leśnej roślinności drzewiastej nowego pokolenia lasu poprzez:
 - wykonywanie czynności hodowlanych, sprzyjających pojawianiu się, zachowaniu i rozwojowi nalotów leśnej roślinności drzewiastej,
 - siew oraz podsadzanie sadzonek leśnej roślinności drzewiastej,
 - sadzenie leśnej roślinności drzewiastej w lukach i gniazdachz następującymi po tym: czynnościami pielęgnacyjnymi, stwarzającymi odpowiednie warunki wzrostu i rozwoju drzewostanu nowej pokolenia, formującego się w przestrzeni drzewostanu starego pokolenia, oraz użytkowaniem rębnym drzewostanu starego pokolenia , gdy osiągnie on wiek wymiany generacyjnej lasu (odnawianie lasu przy wymianie generacyjnej lasu z użyciem rębni złożonych)
4. Przebudowa lasu – wykonywanie programu działań w ramach gospodarki leśnej, w celu naturalizacji biotopów lasu oraz dostosowania biocenozy leśnych do biotopów lasu:
- a) następujące po ustaniu, wyeliminowaniu, ograniczeniu albo przy uwzględnieniu przyczyn, leżących poza gospodarką leśną, które doprowadziły do zniekształcenia biotopu lasu lub spowodowały niedostosowanie biocenozy leśnej do biotopu lasu,
 - b) podejmowane w przypadkach, w których biotop lasu i związana z nim biocenoza leśna wykazują zniekształcenie w porównaniu do wzorców w stopniu, nie pozwalającym na:
 - utrzymanie lub przywrócenie roślinności leśnej na danej powierzchni ziemskiej,
 - wypełnianie przez las funkcji zewnętrznych, do których las ten jest predysponowany w połączeniu z zapotrzebowaniem na danej powierzchni ziemskiej na efekty tych funkcji;
5. Przyrost bieżący drewna w drzewostanie – różnica między miąższością (objętością) wszystkich drzew w drzewostanie na koniec okresu (drzewa drzewostanu głównego na koniec okresu) a miąższością wszystkich drzew w drzewostanie na początku okresu (drzewa drzewostanu głównego i podrzędnego na początku okresu)

powiększoną o sumę miąższości drzew w dacie ich wycięcia, które w danym okresie przestały być częścią składową drzewostanu (drzewa drzewostanu podrzędnego w dacie wycięcia z drzewostanu w danym okresie);

6. Przyrost bieżący drewna całkowity w drzewostanie – przyrost bieżący drewna w drzewostanie, jeżeli uwzględniana się miąższość drzew bez względu na ich dymensje łącznie z miąższością gałęzi koron ;
7. Przyrost bieżący drewna w drzewostanie głównym – różnica między sumą miąższości drzew drzewostanu głównego na końcu okresu a sumą miąższości drzew drzewostanu głównego na początku okresu;
8. Przyrost bieżący drewna w drzewostanie podrzędnym – różnica między sumą miąższości drzew drzewostanu podrzędnego w dacie wycięcia z drzewostanu a sumą miąższość drzew drzewostanu podrzędnego na początku okresu;
9. Rębnia – realizowanie czynności faktycznych bezpośrednio – produkcyjnych w ramach gospodarki leśnej, będących realizacją procesu wymiany generacyjnej lasu, na którą składa się użytkowanie rębne drzewostanu starego pokolenia oraz odnowienie lasu;
10. Rębnia zupełna – rębnia, w ramach której użytkowanie rębne drzewostanu starego pokolenia lasu jest dokonywane jednorazowo, zaś odnowienie lasu jest przeprowadzane poprzez ponowne wprowadzenie leśnej roślinności drzewiastej na powierzchnie odkryte po usunięciu drzewostanu starego pokolenia;
11. Rębnia złożona – rębnia, w ramach której drzewostan nowego pokolenia powstaje i przez oznaczony czas rozwija się w środowisku oraz przy środowiskowym oddziaływaniu drzewostanu starego pokolenia lasu, którego użytkowanie rębne jest rozciągnięte w czasie;
12. Użytkowanie ciągłe lasu - działanie w zakresie gospodarki leśnej, w ramach którego usuwanie drzew drzewostanu starego pokolenia lasu oraz powstawanie drzewostanu nowego pokolenia lasu odbywa się w sposób jednoczesny, skutkując:
 - a) zatarciem granicy między użytkowaniem głównym lasu oraz jego odnawianiem,
 - b) osiągnięciem przez drzewostany późnych stadiów rozwojowych,
 - c) trwaniem leśnej roślinności drzewiastej na danej powierzchni przez bardzo długi czas, na ogół do wystąpienia stanu siły wyższej, inicjującego proces rozpadu drzewostanu i wymianę generacyjną lasu;
13. Użytkowanie główne lasu – użytkowanie przedrębne, użytkowanie rębne oraz pozyskiwanie surowca drzewnego w ramach użytkowania ciągłego lasu;
14. Użytkowanie przedrębne lasu – pielęgnowanie lasu do czasu rozpoczęcia wymiany pokoleniowej (generacyjnej), wiążące się z pozyskiwaniem surowca drzewnego w ramach czyszczeń i trzebieży;
15. Użytkowanie rębne lasu – usuwanie drzewostanu starego pokolenia z zastosowaniem rębni zupełnych lub rębni złożonych;
16. Wiek wymiany generacyjnej lasu – wiek, związany z danym gospodarstwem drzewostanowym lub grupą gospodarstw drzewostanowych, z zastrzeżeniem gospodarstw drzewostanowych, w których odbywa się użytkowanie ciągłe lasu :
 - a) drzewostanu o danym składzie gatunkowym, lub
 - b) homogenicznej części tego drzewostanu, jeżeli składa się on z drzew w różnym wieku,

uzasadniający – ze względu na zmniejszający się strumień użytków materialnych i użyteczności niematerialnych (produktów niematerialnych) - usunięcie lub rozpoczęcie usuwania w drodze wycinki wszystkich drzew tego drzewostanu lub jego homogenicznej części (wycinka drzewostanu starego pokolenia) w celu stworzenia warunków do dalszego rozwoju drzew, tworzących w nim drzewostan nowego pokolenia, lub w celu wyhodowania drzewostanu nowego pokolenia z uprawy leśnej, powstałej w drodze siewu, sadzenia lub doprowadzenia do samosiewu na powierzchni po wycince drzewostanu starego pokolenia (potocznie wiek rębności);

17. Produkcyjność lasu – jeden z podstawowych atrybutów gospodarstwa leśnego, służący do oceny prawidłowości działalności leśnej w gospodarstwie leśnym, z tym że produkcyjność lasu może być produkcyjnością potencjalną lub rzeczywistą, a ponadto może obejmować produkcyjność gospodarczą lasu, produkcyjność całkowitą lasu oraz wytwórczość lasu;
18. Potencjalna produkcyjność gospodarcza lasów w gospodarstwie leśnym w okresie obowiązywania planu urządzenia lasu - możliwa do osiągnięcia, w tym metodami gospodarki leśnej, zdolność lasów jako gruntów, zajętych pod drzewostany (lub gruntów przeznaczonych do ponownego pokrycia roślinnością leśną albo zalesienia), do udziału w wytwarzaniu drewna przez podmioty prowadzące gospodarstwa leśne drewna w okresie obowiązywania planu urządzenia lasu – zarówno drewna powodującego zwiększanie wymiarów (miąższości) drzew, pokrywających ten grunt (lub mogących pokryć ten grunt), jak i drewna, podlegającego pozyskiwaniu na tym gruncie w drodze wycinki drzew w celu zaspakajania potrzeb społecznych (w tym gospodarczych) na surowiec drzewny, przy czym zdolność tę:

a) ustala się przy założeniu:

- braku wystąpienia w przeszłości oraz do końca okresu obowiązywania planu urządzenia lasu stanów siły wyższej o charakterze biotycznym i abiotycznym,
- prawidłowego sposobu prowadzenia gospodarki leśnej w przeszłości oraz do końca obowiązywania planu urządzenia lasu, a w szczególności,
- prawidłowego sposobu prowadzenia użytkowania przedrębego lasu, także z punktu widzenia stabilności drzewostanu i racjonalnej struktury sortymentowej drewna do pozyskania w ramach użytkowania rębego,

b) wyraża się w m³ drewna w przeliczeniu na jednostkę pola powierzchni gruntów wchodzących w skład gospodarstwa leśnego, wliczając w to grunty zajęte pod obiekty infrastruktury leśnej, a także w przeliczeniu na jeden rok – z zastosowaniem następującej formuły matematycznej:

$$[(\sum V_k - \sum V_p + \sum U)/P]/o, \text{ w którym:}$$

$\sum V_p \rightarrow$ oznacza najwyższą możliwą miąższość drzewostanów we wszystkich wydzieleniach leśnych gospodarstwa leśnego na początku obowiązywania planu urządzenia lasu lub po wejściu w skład gospodarstwa leśnego w trakcie realizacji planu urządzenia lasu - przy założeniach, jak w lit. a),

$\sum V_k \rightarrow$ oznacza możliwie największą miąższość drzewostanów we wszystkich wydzieleniach leśnych gospodarstwa leśnego na koniec okresu obowiązywania planu urządzenia lasu

lub w dacie wyjścia ze składu gospodarstwa leśnego -
 przy założeniach jak w lit. a),
 ΣU → oznacza łączną ilość drewna możliwą do pozyskania w
 ramach użytkowania przedrębego oraz rębego za cały
 okres obowiązywania planu urządzenia lasu - przy
 założeniach, jak w lit. a),
 P → oznacza łączne pole powierzchni gruntów wchodzących
 w skład gospodarstwa leśnego w okresie obowiązywania
 planu urządzenia lasu, obliczane jako średnia ważona
 liczbą lat, w których pole powierzchni gruntów
 wchodzących w skład gospodarstwa leśnego miało
 niezmienną wartość, z zastosowaniem następującego
 wzoru:

$P = [(P_1 * n_1 + P_2 * n_2 + (...)) + P_k * n_k] / [(n_1 + n_2 + (...)) + n_k]$, w którym:
 $P_1, P_2, (...), P_k$ → oznacza pole powierzchni gruntów w
 planu nadleśnictwie w trakcie realizacji
 urządzenia lasu, zaś
 $n_1, n_2, (...), n_k$ → oznacza czas występowania w
 nadleśnictwie pola powierzchni
 gruntów na niezmiennym
 poziomie, z tym że
 $n_1 + n_2 + (...)) + n_k = o$,
 o → oznacza długość okresu obowiązywania planu urządzenia
 lasu (zazwyczaj $o = 10$ lat).

19. Potencjalna produktywność gospodarza lasów w części gospodarstwa leśnego – potencjalna produktywność gospodarza lasów w gospodarstwie leśnym, dotycząca zgrupowania wydzieleń leśnych lub poszczególnych wydzieleń leśnych, ustalana per analogiam do potencjalnej produktywności gospodarczej gospodarstwa leśnego, z tym że pole powierzchni gruntów danej części gospodarstwa leśnego ustala się zgodnie z zasadą proporcjonalności.
20. Przewidywana produktywność gospodarza lasów w gospodarstwie leśnym lub w części gospodarstwa leśnego w okresie obowiązywania planu urządzenia lasu – zdolność lasów jako gruntów, zajętych pod drzewostany (lub gruntów przeznaczonych do ponownego pokrycia roślinnością leśną albo zalesienia), do udziału w wytwarzaniu przez podmioty prowadzące gospodarstwa leśne drewna w okresie obowiązywania planu urządzenia lasu, wynikająca z planu urządzenia lasu albo wynikająca z planu urządzenia lasu z uwzględnieniem projektu poprawy roli lasów.
21. Faktyczna produktywność gospodarza lasów w gospodarstwie leśnym lub w części gospodarstwa leśnego – faktycznie wytworzona ilość drewna w gospodarstwie leśnym lub jego części, wynikająca z wykonania planu urządzenia lasu lub planu urządzenia lasu oraz projektu poprawy roli lasów, ustalana po zrealizowaniu planu urządzenia lasu w nadleśnictwie.
22. Potencjalna, przewidywana lub faktyczna produktywność całkowita lasów w gospodarstwie leśnym lub w części gospodarstwa leśnego - możliwa do osiągnięcia, przewidywana oraz faktycznie osiągnięta, w tym metodami gospodarki leśnej, zdolność lasów jako gruntów, zajętych pod drzewostany (lub gruntów przeznaczonych do ponownego pokrycia roślinnością leśną albo zalesienia), a także pozostałych gruntów, wchodzących w skład gospodarstwa leśnego lub jego części, do udziału w wytwarzaniu przez podmioty prowadzące gospodarstwa leśne drewna

oraz wszelkiej innej biomasy w okresie obowiązywania planu urządzenia lasu – zarówno biomasy odkładającej się w ekosystemie gospodarstwa leśnego lub jego części, jak i stającej częścią składową innych ekosystemów.

23. Potencjalna, przewidywana lub faktyczna wytwórczość lasów i innych gruntów w gospodarstwie leśnym lub w jego części - możliwa do osiągnięcia, w tym z użyciem metod gospodarki leśnej, przewidywana lub faktyczna (wyrażona w jednostkach pieniężnych) zdolności lasów i leśnego środowiska przyrodniczego, związanego z określonym gruntem, znajdującego się w określonym stadium rozwoju, do udziału w wytwarzaniu i oferowaniu przez podmioty prowadzące gospodarstwa leśne świadczeń materialnych i niematerialnych, z odpowiednim uwzględnieniem dookreśleń, warunków i zastrzeżeń, o których mowa w definicji potencjalnej produktywności gospodarczej lasu – przy założeniu ustalenia właściwej gradacji funkcji produkcyjnych i nieprodukcyjnych do wypełniania przez las w poszczególnych wydzieleniach leśnych.”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 19 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

20) dodać załącznik nr 3 w brzmieniu:

„Załącznik 3 do ustawy z dnia
o systemie zarządzania emisjami gazów
cieplarnianych lub innych substancji.

**WZÓR DOKUMENTACJI PROJEKTU POPRAWY ROLI LASÓW
SPORZĄDZANEJ PRZEZ GOSPODARSTWO LEŚNE NIE BĘDĄCE LASAMI
PAŃSTWOWYMI LUB PRZEZ NADLEŚNICTWO WCHODZĄCE W SKŁAD
LASÓW PAŃSTWOWYCH (wraz z objaśnieniami, dotyczącymi prowadzenia
dokumentacji)**

DOKUMENTACJA PROJEKTU POPRAWY ROLI LASÓW				
1. Nazwa i kod podmiotu prowadzącego gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym (lub nazwa i kod nadleśnictwa, wchodzącego w skład Lasów Państwowych)				
2. Nr wersji dokumentacji				
3. Data sporządzenia aktualnej wersji dokumentacji				
4. Okres realizacji projektu				
5. Informacje o wersjach dokumentacji poprzedzających (nr wersji oraz data sporządzenia)				
Określenie części lasu lub gruntu [zob. objaśnienie (1)]	Czynności do wykonania wg planu urządzenia lasu (kod czynności, j.m., liczba j. m.) [zob. objaśnienie (2)]	Czynności do wykonania wg projektu poprawy roli lasów (kod czynności, j. m., liczba j. m.) [zob. objaśnienie (3)]	Poziom bazowy w leśnictwie dla części lasów [zob. objaśnienie (4)]	Produkt gospodarki leśnej PNI [zob. objaśnienie (5)]
ROK 1 Plan Wykonanie [zob. objaśnienie (6)]				
Przedsięwzięcie nr 1.1: Nazwa i kod przedsięwzięcia [zob. objaśnienie (7)]				
L.p.1: ... [zob. objaśnienie (8)]				
L.p.2: ...				
(...)				
L. p. N: ...				
Przedsięwzięcie nr 2.1 : Nazwa i kod przedsięwzięcia				
L.p.1: ...				
L.p.2: ...				
(...)				
L. p. N: ...				
(...)				
Przedsięwzięcie nr N.1 : Nazwa i kod przedsięwzięcia				
L.p.1: ...				
L.p.2: ...				
(...)				
L. p. N: ...				
Pozostałe				

czynności w ujęciu zbiorczym [zob. objaśnienie (9)]				
RAZEM ROK 1				
ROK2 Plan Wykonanie				
Przedsięwzięcie nr 1.2: Nazwa i kod przedsięwzięcia				
L.p.1: ...				
L.p.2: ...				
(...)				
L. p. N: ...				
(...)				
ROK 10 Plan Wykonanie				
Przedsięwzięcie nr 1.10 : Nazwa i kod przedsięwzięcia				
L.p.1: ...				
L.p.2: ...				
(...)				
L.p. N: ...				
(...)				
OGÓŁEM ZA 10 LAT				
Objaśnienia				
objaśnienie 1	dane przedsięwzięcie może obejmować wszystkie lasy gospodarstwa leśnego (lub nadleśnictwa, wchodzącego w skład Lasów Państwowych) , cały obręb gospodarstwa leśnego (lub nadleśnictwa, wchodzącego w skład Lasów Państwowych), zgrupowanie wydzieleń leśnych w obrębie lub poszczególne wydziały leśne;			
objaśnienie 2	podstawą ustalenia zadań do wykonania w ramach planu urządzenia lasu są przede wszystkim wyniki czynności programowych wykonywanych w ramach sporządzania planu urządzenia lasu. Faza programowania w ramach prac nad sporządzeniem planu urządzenia lasu skutkuje dziesięcioletnim programem działalności leśnej w gospodarstwie leśnym (w nadleśnictwie), obejmującym w szczególności opis sposobów osiągnięcia celów i respektowania zasad trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, a także zestawienie zadań (w tym zadań kierunkowych) do wykonania m.in. w zakresie zagospodarowania lasu i jego użytkowania głównego. Źródłem informacji o poziomie zadań do wykonania w okresie obowiązywania planu urządzenia lasu jest również opis gospodarki przeszłej w gospodarstwie leśnym (w nadleśnictwie), jak również prawidłowości, pozwalające na wnioskowanie o poziomie zadań, będących pochodną zadań, których poziom jest wskazywany w planie urządzenia lasu (na przykład poziom odnowienia lasu jest dobrym wyznacznikiem zadań w zakresie wczesnych prac pielęgnacyjnych). Na podstawie analitycznego opisu lasów i gruntów do zalesienia, w tym w szczególności na podstawie wskazań dotyczących czynności bezpośrednio – gospodarczych do wykonania w poszczególnych wydziałach leśnych, specjalna informatyczna aplikacja użytkowa „rozbija” poszczególne zadania w ujęciu rzeczowym oraz sposoby postępowania gospodarczego na lata oraz wydziały leśne. przy interaktywnym zaangażowaniu podmiotu prowadzącego gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym (nadleśnictwa). Kod czynności, która ma być realizowana w danej części lasu (wydziale leśnym, grupie wydziałów leśnych, obrębie lub całym gospodarstwie leśnym /nadleśnictwie/) podaje się na podstawie szczegółowej klasyfikacji działalności leśnej. Ilość (liczbę) jednostek miar podaje się na podstawie „rozbicia”, o którym mowa powyżej. Jeżeli dany kod czynności został zastosowany w odniesieniu do danego gospodarstwa leśnego (nadleśnictwa) – nie jest on już brany pod uwagę w odniesieniu do obrębu, grupy wydziałów leśnych czy poszczególnych wydziałów leśnych, stanowiących odrębne pozycje (odrębne L.p.) w dokumentacji projektu poprawy roli lasów. Na przykład jeżeli nadleśniczy w ramach przedsięwzięcia pn. „Ograniczenie emisji CO2 w wskutek pożarów leśnych”, mającego na celu zmniejszenie średniorocznych szkód od pożarów leśnych w całym nadleśnictwie, zastosował kody czynności, związane z ochroną przeciwpożarową lasu – kody te nie powinny być umieszczane w ramach innych przedsięwzięć, obejmujących obręb leśny, grupę wydziałów leśnych czy poszczególne wydziały leśne (bowiem dane przedsięwzięcie ma być prowadzone w skali całego nadleśnictwa bez odnoszenia do konkretnych wydziałów, ich zgrupowania czy danego obrębu). Zasada ta ma charakter uniwersalny (kod czynności przypisany do większej części lasów w gospodarstwie leśnym / nadleśnictwie/, wyodrębnionej na potrzeby dokumentacji projektu poprawy roli lasów, nie pojawia się już w odniesieniu do mniejszej części lasu, jeżeli ta mniejsza część lasu mieści się w części większej). W odniesieniu do danej części lasu nie podaje się czynności, których sposób oraz zakres rzeczowy nie ma ulec zmianie w wyniku realizacji projektu poprawy roli lasu (w stosunku do planu urządzenia lasu)			
objaśnienie 3	Podmiot prowadzący gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym (nadleśniczy) samodzielnie podaje zmianę sposobu i zakresu rzeczowego czynności, jakie zamierza podjąć i zrealizować w ramach projektu poprawy roli lasów			
objaśnienie 4	W tej kolumnie podawany jest poziom bazowy w leśnictwie, dotyczący danej części lasu przy niezmiennym (w stosunku do planu urządzenia lasu) sposobie prowadzenia gospodarki leśnej oraz zakresie rzeczowym zadań (czynności), będących przedmiotem danego przedsięwzięcia.. Poziom bazowy w leśnictwie jest obliczany „automatycznie” z użyciem odpowiedniej aplikacji użytkowej, wykorzystującej leśne tablice węglowe, charakterystyki taksacyjne lasu oraz charakterystyki gruntu wylesionego – wg stanu na początku realizacji planu urządzenia lasu. Jeżeli na przykład przedsięwzięcie ma polegać na zastąpieniu orki w bruzdy w ramach przygotowywania gleby pod odnowienia przez punktowe przygotowywanie gleby w zgrupowaniu wydziałów leśnych, w obrębie których ma być prowadzone w danym roku odnowienie lasu - to mamy do czynienia z ujemnym poziomem bazowym (wskutek wzruszenia wierzchniej warstwy gleby w trakcie orki w bruzdy następuje uwalnianie się CO2 do atmosfery zewnętrznej).			

objaśnienie 5	W tej kolumnie podawane jest ilość produktu gospodarki leśnej PN1, związanego ze zmianą sposobu oraz zakresu rzeczowego zadań (czynności), będących przedmiotem danego przedsięwzięcia. Wyrażana w megagramach ilość produktu gospodarki leśnej PN1 jest obliczana automatycznie przy użyciu odpowiedniej informatycznej aplikacji użytkowej. Jeżeli na przykład przedsięwzięcie ma polegać na zastąpieniu orki w bruzdy w ramach przygotowywania gleby pod odnowienia przez przygotowanie gleby tylko w miejscach sadzenia (punktowe przygotowanie gleby) – to przetwarzanie informacji polega na obliczeniu emisji CO2 z powierzchni ziemskiej, obejmującej wydzielenia leśne, w obrębie których ma być prowadzone odnowienie lasu, a następnie na ustaleniu różnicy: $PN1 = \text{poziom bazowy} - \text{emisja CO2 z powierzchni ziemskiej po zmianie sposobu przygotowania gleby}$. Załóżmy, że poziom bazowy wynosi -100 , zaś emisja CO2 po zmianie sposobu przygotowania gleby wynosi -50 . Przy takich założeniach $PN1 = -50 - (-100) = -50 + 100 = 50$ (w wyniku decyzji o zmianie sposobu przygotowania gleby pod odnowienia nadleśniczy przewiduje wytworzenie PN1 w ilości 50 megagramów CO2).
objaśnienie 6	Dokumentację projektu poprawy roli lasów sporządza się na dziesięcioletni okres obowiązywania planu urządzenia lasu. Jeżeli w danej wersji dokumentacji projektu poprawy roli lasów informacje dotyczące danego roku wykazują przedsięwzięcia oraz czynności faktycznie wykonane – wówczas w raporcie danej wersji dokumentacji projektu poprawy roli lasów widnieje termin „Wykonanie”.
objaśnienie 7	Nazwa oraz kod przedsięwzięcia jest podawana zgodnie z katalogiem dostępnym w ramach systemu informatycznego Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami; katalog ma charakter otwarty, choć jej uzupełnianie wymaga odrębnej decyzji ministra właściwego do spraw środowiska.
objaśnienie 8	Jedno przedsięwzięcie może obejmować wiele pozycji (wiele L. p.). Jedna pozycja może obejmować konkretne wydzielenie leśne, zgrupowanie wydzielen leśnych, obręb lub całe gospodarstwo leśne (nadleśnictwo). Jeżeli pozycja w ramach danego przedsięwzięcia obejmuje całe gospodarstwo leśne (nadleśnictwo) – wówczas jest to w ramach tego przedsięwzięcia pozycja jedyna.
objaśnienie 9	W końcowej pozycji, dotyczącej danego roku, ujmuje się zakres rzeczowy zadań, ujętych w planie urządzenia lasu, nie objętych projektem poprawy roli lasu. W kolumnie 2 podaje się dane, wynikające z planu urządzenia lasy, zaś w kolumnie 3 przewidywane lub – w zależności od wersji dokumentacji – faktyczne wykonanie zadań, nie objętych projektem poprawy roli lasu.

Uwaga: w Lasach Państwowych dokumentacja projektu poprawy roli lasów stanowi zbiór części dokumentacji sporządzanych, korygowanych, poddawanych korektom i modyfikacjom przez nadleśnictwa uczestniczące we wspólnym przedsięwzięciu, uzupełniony o zestawienie syntetyczne, obejmujące informacje o ilości produktu gospodarki leśnej PN1 – wytworzonego lub przewidywanego do wytworzenia od pierwszego do ostatniego roku kalendarzowego, wyznaczających aktualnie okres realizacji projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych.”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 20 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

21) dodać załącznik nr 4 w brzmieniu:

„Załącznik nr 4 do ustawy z dnia
o systemie zarządzania emisjami gazów
cieplarnianych lub innych substancji.

WZÓR REJESTRU PN1

(wraz z objaśnieniami. dotyczącymi jego prowadzenia)

Podmiot prowadzący gospodarkę leśną w gospodarstwie leśnym	Lata kalendarzowe						
	2009		2010		(...) (zob. objaśnienie 2)	2XXX	
	Ewidencja produktów gospodarki leśnej PN1, wytworzonych w ramach projektów poprawy roli lasów (zob. objaśnienie 1)						
	w roku	narastająco	w roku	narastająco		w roku	narastająco
Podmiot A (zob. objaśnienie 3)	A 2009 (zob. objaśnienie 4)	= A 2009	A 2010	= A 2009 + A 2010		A 2 XXX	= A 2009 + A 2010 +(...) + A 2 XXX

Podmiot B	B 2009	= B 2009	B 2010	= B 2009 + B 2010		B 2XXX	= B 2009 + B2010 + (...) + B2XXX
						(...)	
Podmiot N	N 2009	= N 2009	N 2010	= N 2009 + N 2010	(...)	N 2 XXX	= N 2009 + N 2010 + (...) + N 2XXX
Lasy Państwowe	LP 2009	= LP 2009	LP 2010	= LP 2009+ LP 2010		LP 2 XXX	= LP 2009 + LP 2010 + (...) + LP 2 XXX
Razem w ramach Krajowego systemu poprawy roli lasów	Σ 2009 (zob. objaśnienie 5)	Σ 2009	Σ 2010	Σ 2009+2010		Σ 2XXX	Σ 2009+2XXX
Nadleśnictwo 1 (zob. objaśnienie 6)	Nd1 2009	=Nd1 2009	Nd1 2010	= Nd12009+ Nd12010		Nd1 2XXX	Nd12009+ Nd12010+ (...) + Nd1 2XXX
Nadleśnictwo 2	Nd2 2009	=Nd2 2009	Nd2 2010	= Nd22009+ Nd21010		Nd2 2XXX	Nd22009+ Nd22010+ (...) + Nd2 2XXX
						(...)	
Nadleśnictwo X	NdX2009	=NdX2009	NdX2010	=NdX2009+ NdX2010		NdX2XXX	NdX2009+ NdX2010+ (...) + NdX2XXX
Ewidencja odchyleń od poziomu bazowego w leśnictwie w nadleśnictwach nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu							
Poziom bazowy w leśnictwie, dotyczący nadleśnictw nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu (zob. objaśnienie 7)	Pz.2009		Pz.2010			Pz.2XXX	
Ilość dwutlenku węgla (CO2) pochłoniętego netto przez lasy w nadleśnictwach nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu (zob. objaśnienie 8)	II2009		II2010		(...)	II2XXX	
Odchylenie od poziomu bazowego w leśnictwie (zob. objaśnienie 9)	O 2009 = Pz2009 – II2009		O 2010 = Pz2010 – II2010			O 2XXX = Pz2XXX-II2XXX	
Ewidencja stanu i obrotu jednostkami pochłaniania specjalnymi							
Liczba jednostek pochłaniania specjalnych ogółem	LO 2009 = Σ 2009		LO 2010= S 2009 + NR 2009 + Σ 2010			LO 2XXX	
Liczba jednostek pochłaniania specjalnych do pokrycia odchylenia od poziomu bazowego w leśnictwie	O 2009		O 2010			O 2XXX	
Efektywna liczba jednostek pochłaniania specjalnych	E2009= Σ 2009 – O 2009		E 2010 = LO 2010 - O 2010			E 2XXX	
Liczba jednostek pochłaniania specjalnych przesunięta do puli rezerwowej	R 2009 = 0,xx * LO 2009 (objaśnienie 10)		R 2010 = 0, xx * LO 2010			R 2XXX	
Liczba jednostek pochłaniania specjalnych z puli rezerwowej zużyta na pokrycie ujemnej wartości E 2009 ÷ 2XXX (zob. objaśnienie 11)	Z 2009		Z 2010		(...)	E 2XXX	

Chwilowy stan liczby jednostek pochłaniania specjalnych w puli rezerwowej	S 2009 = R 2009 - Z 2009		S 2010 = R 2010 - Z 2010		S 2XXX	
Liczba jednostek pochłaniania specjalnych do zbycia	L2009=E2009+Z2009		L2010 = E 2010 + Z 2010		L2XXX	
Liczba jednostek pochłaniania specjalnych poddana zbyciu w drodze aukcji	AU 2009		AU 2010		AU 2XXX	
Liczba jednostek pochłaniania specjalnych nabyta przez Narodowy Fundusz	NF 2009		NF 2010		NF 2XXX	
Liczba jednostek pochłaniania do zagospodarowania w następnym roku kalendarzowym	NR 2009= L2009 - AU 2009 - NF 2009		NR 2010 = L 2010 - AU 2010 - NF 2010		NR 2XXX	
Wynagrodzenie należne podmiotom wytwarzającym produkty gospodarki leśnej PN1						
wskaźnik przeliczania	w 2009 = [(AU 2009 + NF 2009)/ [Σ 2009 - O 2009 + Popr. 2009] (zob. objaśnienie 12)		w 2010 = [(AU2010+NF2010)]/[(Σ 2009÷2010) - (O 2009+ O 2010) + (Por. 2009÷2010)		w 2XXX	
Podmiot A	WA2009=w 2009 * A 2009	= WA 2009	WA2010= w2010* (A2009+A2010)	WA2009+ WA2010	WA2XXX	WA2009+ WA2010+(...)+ +WA2XXX
Podmiot B	WB2009= w 2009 * B 2009	= WB 2009	WB2010= w 2010* (B2009+B2010)	WB 2009+ WB 2010	WB2XXX	WB2009+ +WB2010+ (...)+ +WB2XXX
(...)					(...)	
Podmiot N	WN2009= w 2009* N2009	= WN2009	WN2010= w 2010* (N2009+N2010)	WN2009+ WN2010	WN2XXX	
Lasy Państwowe	WLP2009= w 2009* (LP2009-O2009)	=WLP2009	WLP2010= w 2010* (LP2009+ LP2010-O2009+ -O2010)	WLP2009+ WLP2010	WLP2XXX	
Wynagrodzenie należne nadleśnictwom						
Nadleśnictwo 1 (zob. objaśnienie 13)						
Nadleśnictwo 2						
(...)					(...)	
Nadleśnictwo X						
Objaśnienia						
objaśnienie 1	informacje są utrwalane na podstawie decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 21 t ust. 2. Ilość produktu gospodarki leśnej podaje się megagramach (Mg)					
objaśnienie 2	symbol „(...)” należy rozumieć w ten sposób, że przy faktycznym prowadzeniu Rejestru PN1, po kolumnie przeznaczonej dla roku 2010, następuje kolumna przeznaczona dla roku 2011, 2012 art. aż do roku 2XXX, będącym ostatnim rokiem objętym aktualnie Rejestrem PN1; symbole „(...)” ujęte w innych miejscach wzoru Rejestru PN1 należy rozumieć odpowiednio.					
objaśnienie 3	przy faktycznym prowadzeniu Rejestru PN1 należy umieszczać rzeczywiste oznaczenie podmiotu prowadzącego gospodarke leśną w gospodarstwie leśnym; jeżeli w toku realizacji projektu poprawy roli lasu dojdzie do podziału lub połączenia podmiotów, w Rejestru PN1 dokonuje się stosownych zmian, stosownie do umowy, którą w tej sprawie obowiązane są spisać z Krajowym ośrodkiem bilansowania i zarządzania emisjami podmioty uczestniczące w procesie łączenia lub podziału podmiotów; zasady prowadzenia Rejestru PN1 do nadleśnictw podlegających podziałowi lub łączeniu stosuje się odpowiednio.					
objaśnienie 4	w miejscu oznaczonym we wzorze Rejestru PN1 symbolem „A 2009” – przy faktycznym prowadzeniu Rejestru PN1 należy utrwalac ilość produktu gospodarki leśnej PN1 wytworzoną według decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 21 t ust.2, przez podmiot A. Jeżeli w danym roku kalendarzowym podmiot prowadzący gospodarke leśną w gospodarstwie leśnym nie był wytwórcą produktu gospodarki leśnej PN1- wówczas przy faktycznym prowadzeniu Rejestru PN1 miejsce w rejestrze pozostaje nie wypełnione					
objaśnienie 5	symbol „Σ 2009” oznacza łączną ilość produktu gospodarki leśnej PN1, wytworzoną w roku 2009 przez wszystkie podmioty uczestniczące w Krajowym systemie poprawy roli lasów w charakterze wytwórców produktu gospodarki leśnej PN1. Symbol „Σ 2009÷2010” oznacza łączną ilość produktu gospodarki leśnej PN1, wytworzoną przez podmioty, uczestniczące w Krajowym systemie poprawy roli lasów w charakterze wytwórców produktu gospodarki leśnej PN1, w okresie, obejmującym lata 2009 i 2010. Inne podobne symbole należy rozumieć odpowiednio.					

objaśnienie 6	informacje dotyczące nadleśnictw, uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu, utrwała się w Rejestrze PN1 na podstawie decyzji ostatecznych, o których mowa art. 21 t ust. 2. Podsumowanie informacji, dotyczących nadleśnictw powinno odpowiadać informacjom, dotyczącym Lasów Państwowych.
objaśnienie 7	poziom bazowy w leśnictwie, dotyczący nadleśnictw nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu, ustala Krajowy ośrodek na podstawie informacji zbiorczych, zawartych w planach urządzenia lasu tych nadleśnictw, a także informacji zbiorczych o zadaniach wykonanych w tych nadleśnictwach do czasu przystąpienia Lasów Państwowych do Krajowego systemu poprawy roli lasów. Informacje, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, przekazuje CKPŚ, korzystając z funkcji zintegrowanego systemu informatycznego Lasów Państwowych. Przy ustalaniu poziomu bazowego w leśnictwie, dotyczącego nadleśnictw nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu, stosuje się leśne tablice węglowe. Przy ustalaniu poziomu bazowego w leśnictwie, dotyczącego nadleśnictw nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu, nie uwzględnia się lasów, objętych projektami wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej.
objaśnienie 8	ilość dwutlenku węgla (CO ₂) pochłoniętego netto przez lasy w nadleśnictwach nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu, ustala Krajowy ośrodek na podstawie zbiorczych informacji, uzyskiwanych w oparciu o charakterystyki taksacyjne lasów i gruntów wylesionych tych nadleśnictw, zawarte w bazie danych zintegrowanego systemu informatycznego Lasów Państwowych. Informacje, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, przekazują CKPŚ, korzystając z funkcji zintegrowanego systemu informatycznego. Ustalanie ilości dwutlenku węgla (CO ₂) pochłoniętego netto przez lasy w nadleśnictwach nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu następuje z zastosowaniem leśnych tablic węglowych. Przy ustalaniu ilości dwutlenku węgla (CO ₂) pochłoniętego netto przez lasy w nadleśnictwach nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu nie uwzględnia się lasów, objętych projektami wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej
objaśnienie 9	jeżeli różnica między poziomem bazowym w leśnictwie, dotycząca nadleśnictw nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu, a ilością dwutlenku węgla (CO ₂) pochłoniętego netto przez lasy w nadleśnictwach nie uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu jest ujemna – przyjmuje się, że ma wartość równą zero
objaśnienie 10	wartość wskaźnika oznaczonego symbolem „0.xx” określa corocznie w drodze decyzji minister właściwy do spraw środowiska
objaśnienie 11	jeżeli efektywna liczba jednostek pochłaniania osiąga wartość ujemną, na pokrycie tej wartości ujemnej zużywa się jednostki pochłaniania specjalne w ilości odpowiadającej tej ujemnej wartości
objaśnienie 12	parametr Popr 2009 (i następne) ustala się jako bezwzględną wartość sumy ilości produktów gospodarki leśnej PN1, wytworzonych w ramach projektów poprawy roli lasów w rachunku narastającym, biorąc pod uwagę podmioty, w odniesieniu do których w danym roku wystąpiła wartość ujemna tej ilości. Podmioty te w danym roku nie otrzymują wynagrodzenia i przestają być uczestnikami Krajowego systemu poprawy roli lasów
objaśnienie 13	wynagrodzenie, przysługujące nadleśnictwom ustala się per analogiam do sposobu ustalania wynagrodzenia, przysługującego poszczególnym podmiotom

”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 21 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

22) dodać załącznik nr 5 w brzmieniu:

„Załącznik nr 5 do ustawy z dnia
o systemie zarządzania emisjami gazów
cieplarnianych lub innych substancji.

EWIDENCJA ZDARZEŃ FINANSOWYCH ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ W LASACH PAŃSTWOWYCH PROJEKTU POPRAWY ROLI LASÓW

L.p. 1	Zdarzenie finansowe	Ewidencja w nadleśnictwie (zob. przypis 1)		Ewidencja w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych	
		Strona W –n	Strona Ma	Strona W - n	Strona Ma
1	przekazanie w formie dopłaty przedmiotowej środków na prefinansowanie wytwarzania w nadleśnictwach produktu gospodarki leśnej PN1 w ramach projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych	rachunek bankowy w nadleśnictwie (130)	konto rozrachunków z jednostkami zwierzchnimi (245 ‘)	konto rozrachunków z jednostkami nadzorowanymi (245) (zob. przypis 2)	konto rachunku bankowego funduszu leśnego (189)
2	ustalenie kosztów	koszty wytwarzania	konto kosztów realizacji projektu		

	wytwarzania produktu gospodarki leśnej PN1	produktów gospodarki leśnej PN1 (713)	poprawy roli lasów w nadleśnictwie (konta zespołu 5)		
3	ewidencja przychodów działalności dodatkowej w zakresie wytwarzania produktów gospodarki leśnej PN1	konto rozrachunków z jednostkami „zwierzchnimi” (245 ‘)	przychody z działalności dodatkowej (713.7)		
3	zmniejszenie stanu funduszu leśnego w związku z dopłatami przedmiotowymi w ramach prefinansowania wytwarzania produktu gospodarki leśnej PN1			konto funduszu leśnego (850)	konto rozrachunków z jednostkami nadzorowanymi (245)
4	wpływ środków pieniężnych z rachunku bankowego Rachunku Klimatycznego			konto rozrachunków z Krajowym ośrodkiem bilansowania i zarządzania emisjami (konto zespołu 2)	fundusz leśny (850)
5				rachunek bankowy funduszu leśnego (189)	konto rozrachunków z Krajowym ośrodkiem bilansowania i zarządzania emisjami (konto zespołu 2)
6	przelew dodatkowej dopłaty przedmiotowej – do wysokości różnicy między wynagrodzeniem należnym nadleśnictwu a dopłatą przedmiotową uzyskaną przez nadleśnictwo w ramach prefinansowania wytwarzania produktu gospodarki leśnej PN1	rachunek bankowy w nadleśnictwie (130)	konto rozrachunków z jednostkami zwierzchnimi (245 ‘)	konto rozrachunków z jednostkami nadzorowanymi (245)	konto rachunku bankowego funduszu leśnego (189)
7	ewidencja przychodów działalności dodatkowej w	konto rozrachunków z jednostkami „zwierzchnimi”	przychody z działalności dodatkowej (713.7)		

	zakresie wytwarzania produktów gospodarki leśnej PN1	(245 ')			
8	zmniejszenie stanu funduszu leśnego			konto funduszu leśnego (850)	konto rozrachunków z jednostkami nadzorowanymi (245)
Przypisy					
1	pominięto ewidencję zdarzeń pośredniczących w regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych				
2	z rachunku bankowego funduszu leśnego przekazuje się środki pieniężne do wysokości planowanych kosztów realizacji w danym roku w nadleśnictwie projektu poprawy roli lasów w Lasach Państwowych				

”;

Uwaga: wniosek mniejszości nr 22 nie zawiera konsekwencji dla tekstu projektu ustawy.

Warszawa, dnia 20 maja 2009 r.

Zastępca Przewodniczącego Komisji
Sprawozdawca

/-/Arkadiusz Litwiński

USTAWA
z dnia 2009 r.

o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji¹⁾

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2001, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 320);
- 2) dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 299);
- 3) dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18);
- 4) dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1).

Niniejsza ustawa zapewnia wykonanie następujących decyzji:

- 1) decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 280/2004/WE z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 49 z 19.02.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 57);
- 2) decyzji Komisji nr 2005/166/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 55 z 01.03.2005, str. 57);
- 3) decyzji Komisji nr 2007/589/WE z dnia 18 lipca 2007 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 229 z 31.08.2007, str. 1);
- 4) decyzji Komisji nr 2006/780/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 316 z 16.11.2006, str. 12).

W zakresie swojej regulacji niniejsza ustawa umożliwia wykonanie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2004, str. 1) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 916/2007 z dnia 31 lipca 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 w sprawie ujednoczonego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 200 z 01.08.2007, str. 5) oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 994/2008 z dnia 8 października 2008 r. w sprawie znormalizowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzją nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 271 z 11.10.2008, str. 3), a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 166/2006 w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 33 z 04.02.2006, str. 1).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) zadania Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami;
- 2) zasady funkcjonowania Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji;
- 3) zasady zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 4) zasady funkcjonowania Krajowego rejestru jednostek Kioto;
- 5) zasady obrotu i zarządzania jednostkami Kioto;
- 6) zasady funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji oraz Rachunku klimatycznego;
- 7) warunki i zasady realizacji projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) warunki i zasady realizacji poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) projektów wspólnych wdrożeń,
 - b) projektów mechanizmu czystego rozwoju.

2. Wykaz gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza, objętych systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, określa załącznik do ustawy.

Art. 2.

Ilekróć w ustawie jest mowa o:

- 1) akredytowanej niezależnej jednostce – rozumie się przez to jednostkę upoważnioną do oceny dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 40 ust. 7 pkt 1, oraz weryfikacji wielkości jednostek redukcji emisji uzyskanych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń, wyłonioną lub wskazaną przez Komitet Nadzorujący;
- 2) aktywności – rozumie się przez to parametry charakteryzujące działalność, której skutkiem jest emisja: wielkość produkcji, wielkość zużycia surowców lub paliw, ilość wytworzonych odpadów, przebyty dystans określony w kilometrach i masę przetransportowanych ładunków;
- 3) bilansowaniu emisji – rozumie się przez to określanie i prognozowanie wielkości emisji, emisji unikniętej, emisji zredukowanej oraz gromadzenie i przetwarzanie informacji o tych wielkościach, przy wykorzystaniu danych gromadzonych na potrzeby polityki krajowej oraz na potrzeby wypełnienia zobowiązań międzynarodowych;
- 4) ekwiwalencie – rozumie się przez to jeden megagram (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂) albo ilość innego gazu cieplarnianego stanowiącą odpowiednik jednego megagrama (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂), obliczoną z wykorzystaniem odpowiedniego współczynnika ocieplenia;

- 5) emisji – rozumie się przez to wprowadzane w wyniku działalności człowieka, bezpośrednio lub pośrednio do powietrza, gazy cieplarniane lub inne substancje;
- 6) emisji unikniętej – rozumie się przez to wielkość emisji, jaka mogłaby zostać wprowadzona do powietrza w danym roku z instalacji w ramach technologii stosowanych powszechnie do wytwarzania określonego produktu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a na skutek zastosowania innego rozwiązania technicznego lub technologicznego albo innych surowców lub paliw w nowej instalacji nie została wprowadzona do powietrza;
- 7) emisji zredukowanej – rozumie się przez to niewynikającą z obniżenia produkcji wielkość emisji, jaka nie została wprowadzona do powietrza w danym roku z instalacji istniejącej wskutek podjętych działań modernizacyjnych, mających na celu obniżenie wielkości emisji przypadającej na jednostkę powstającego produktu lub jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału lub paliwa w zakładzie, na którego terenie jest położona instalacja;
- 8) gospodarce leśnej – rozumie się przez to działalność w zakresie urządzania, ochrony i zagospodarowywania lasu, utrzymywania i powiększania zasobów i upraw leśnych oraz pozyskiwania, z wyjątkiem skupu, drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia i płodów runa leśnego;
- 9) instalacji – rozumie się przez to instalację w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.²⁾);
- 10) jednostce Kioto – rozumie się przez to jednostkę poświadczoną redukcji emisji, jednostkę przyznanej emisji, jednostkę redukcji emisji lub jednostkę pochłaniania;
- 11) jednostce pochłaniania – rozumie się przez to jeden megagram (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂) pochłonięty w wyniku:
 - a) działalności człowieka mającej na celu zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) przez gleby użytkowane rolniczo,
 - b) zmian sposobów użytkowania gruntów rolnych lub leśnych, w tym w zakresie zalesiania, ponownego zalesiania i wylesiania,
 - c) prowadzonej gospodarki leśnej;
- 12) jednostce poświadczoną redukcji emisji – rozumie się przez to wyrażoną w ekwiwalencie emisję zredukowaną gazów cieplarnianych lub emisję unikniętą gazów cieplarnianych, otrzymaną w wyniku realizacji projektu mechanizmu czystego rozwoju;
- 13) jednostce przyznanej emisji – rozumie się przez to wyrażoną w ekwiwalencie emisję gazów cieplarnianych przyznaną państwu uprawnionemu zgodnie z Protokołem z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonym w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1684), zwanym dalej „Protokołem z Kioto”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1446 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

- 14) jednostce redukcji emisji – rozumie się przez to wyrażoną w ekwiwalencie emisję zredukowaną gazów cieplarnianych lub emisję unikniętą gazów cieplarnianych lub jeden megagram (1 Mg) pochłoniętego dwutlenku węgla (CO₂), otrzymane w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń;
- 15) Komitecie Nadzorującym – rozumie się przez to organ wykonawczy Protokołu z Kioto powołany w celu nadzorowania realizacji projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki drugiej, o której mowa w art. 37 ust. 3;
- 16) Krajowej rezerwie jednostek Kioto – rozumie się przez to ilość jednostek Kioto, jaką Rzeczpospolita Polska jest obowiązana utrzymywać w Krajowym rejestrze jednostek Kioto, w danym okresie rozliczeniowym zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego lub przepisami prawa Unii Europejskiej;
- 17) krajowym pułapie emisji – rozumie się przez to maksymalną wielkość emisji, jaka może być wyemitowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w danym okresie rozliczeniowym wynikającą z przepisów prawa międzynarodowego lub przepisów prawa Unii Europejskiej;
- 18) okresie rozliczeniowym – rozumie się przez to przedział czasu, w którym są określane emisje w celu uzyskania informacji niezbędnych do wsparcia działań zmierzających do wywiązania się Rzeczypospolitej Polskiej ze zobowiązań międzynarodowych w zakresie redukcji emisji;
- 19) państwach uprawnionych – rozumie się przez to państwa wymienione w Załączniku I do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 53, poz. 238), zwanej dalej „Konwencją Klimatyczną”, które ratyfikowały Protokół z Kioto, zgodnie z art. 1 ust. 7 Protokołu z Kioto;
- 20) podmiocie korzystającym ze środowiska – rozumie się przez to podmiot korzystający ze środowiska w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 21) poziomie bazowym – rozumie się przez to szacunkową, określoną z największym prawdopodobieństwem, wielkość emisji gazów cieplarnianych, jaka miałaby miejsce w przypadku, gdyby projekt wspólnych wdrożeń lub projekt mechanizmu czystego rozwoju nie został zrealizowany, stanowiącą poziom odniesienia pozwalający określić emisję zredukowaną lub emisję unikniętą;
- 22) projekcie mechanizmu czystego rozwoju – rozumie się przez to przedsięwzięcie realizowane przez państwo uprawnione na terytorium innego państwa niż państwo uprawnione, które ma na celu redukcję lub uniknięcie emisji gazów cieplarnianych, a także pochłanianie dwutlenku węgla (CO₂) będące następstwem zalesiania lub ponownego zalesiania;
- 23) projekcie wspólnych wdrożeń – rozumie się przez to przedsięwzięcie realizowane przez państwo uprawnione na terytorium innego państwa uprawnionego, które ma na celu redukcję, uniknięcie emisji gazów cieplarnianych lub pochłanianie dwutlenku węgla (CO₂);
- 24) prowadzącym instalację – rozumie się przez to prowadzącego instalację w rozumieniu art. 3 pkt 31 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

- 25) uprawnieniu do emisji – rozumie się przez to uprawnienie do emisji w rozumieniu przepisów o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 26) urzędzeniu – rozumie się przez to urządzenie w rozumieniu art. 3 pkt 42 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 27) zakładzie – rozumie się przez to zakład w rozumieniu art. 3 pkt 48 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 28) źródle emisji – rozumie się przez to instalację lub jej część, której eksploatacja powoduje emisję.

Rozdział 2

Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami

Art. 3.

1. Tworzy się Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami, zwany dalej „Krajowym ośrodkiem”.
2. Do zadań Krajowego ośrodka należy:
 - 1) wykonywanie zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji, w tym prowadzenie Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, zwanej dalej „Krajową bazą”;
 - 2) prowadzenie Krajowego rejestru jednostek Kioto;
 - 3) opiniowanie wniosków o wydanie listu popierającego oraz wniosków o wydanie listu zatwierdzającego realizację projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) prowadzenie wykazu projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiadających listy popierające lub listy zatwierdzające;
 - 5) prowadzenie wykazu jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów dotyczących osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji lub projektów wspólnych wdrożeń oraz sporządzanie raportów, o których mowa w art. 40 ust. 7 pkt 2;
 - 6) sporządzanie raportów i prognoz dotyczących wielkości emisji;
 - 7) opracowywanie metodyki ustalania wielkości emisji dla poszczególnych rodzajów instalacji lub aktywności oraz metodyki wyznaczania wskaźników emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca;
 - 8) opracowywanie wskaźników emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca.
3. Do zadań Krajowego ośrodka należy także sporządzanie zestawień informacji i raportów, w szczególności na potrzeby:
 - 1) statystyki publicznej;

- 2) systemu opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
 - 3) systemu bilansowania emisji gazów cieplarnianych;
 - 4) systemu bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania;
 - 5) sprawozdawczości w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
 - 6) bieżącej oceny jakości powietrza, w tym analiz modelowych.
4. Krajowy ośrodek może także sporządzać, na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie, inne zestawienia informacji i raporty na potrzeby organów administracji publicznej oraz organizacji samorządu gospodarczego i organizacji pracodawców.
 5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, listę zestawień informacji i raportów, o których mowa w ust. 3, oraz terminy ich przekazywania, kierując się potrzebą zapewnienia organom administracji publicznej pełnego i terminowego dostępu do informacji na temat wielkości emisji.
 6. Zestawienia informacji i raporty wpisane na listę, o której mowa w ust. 5, są przekazywane organom administracji publicznej nieodpłatnie.

Art. 4.

1. Wykonywanie zadań Krajowego ośrodka powierza się Instytutowi Ochrony Środowiska w Warszawie.
2. Działalność Krajowego ośrodka jest finansowana ze środków pochodzących z opłat i kar pieniężnych pobieranych na podstawie przepisów o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji oraz na podstawie przepisów o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania.

Art. 5.

1. Minister właściwy do spraw środowiska sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Krajowy ośrodek.
2. Krajowy ośrodek w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie z wykonania zadań za poprzedni rok kalendarzowy.
3. W przypadku gdy sprawozdanie jest niepełne lub budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw środowiska może zażądać uzupełnienia sprawozdania lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień w wyznaczonym przez siebie terminie.
4. Jeżeli w wyznaczonym terminie Krajowy ośrodek nie uzupełni sprawozdania lub nie złoży żądanych wyjaśnień, a także gdy złożone sprawozdanie nadal budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw środowiska może zlecić imiennie upoważnionym pracownikom obsługującego go urzędu przeprowadzenie kontroli w zakresie zadań wykonywanych przez Krajowy ośrodek.
5. W przypadku gdy w wyniku przeprowadzonej kontroli zostaną stwierdzone istotne uchybienia w wykonywaniu zadań przez Krajowy ośrodek, minister właściwy do spraw środowiska może odwołać dyrektora Instytutu Ochrony Środo-

wiska przed upływem jego kadencji, bez zasięgnięcia opinii, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993).

Rozdział 3

Krajowy system bilansowania i prognozowania emisji

Art. 6.

1. Tworzy się Krajowy system bilansowania i prognozowania emisji, zwany dalej „Krajowym systemem”, w ramach którego są gromadzone, przetwarzane, szacowane, prognozowane, bilansowane i zestawiane informacje o emisjach.
2. Krajowy system obejmuje informacje o:
 - 1) wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza przez podmioty korzystające ze środowiska;
 - 2) wielkościach produkcji oraz charakterystyce surowców i paliw towarzyszących emisjom;
 - 3) środkach technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji;
 - 4) wielkościach emisji zredukowanej i emisji unikniętej w wyniku przedsięwzięć realizowanych przez podmioty korzystające ze środowiska oraz terminach osiągnięcia tych redukcji;
 - 5) planowanych terminach uruchomienia nowych przedsięwzięć oraz wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza z tych przedsięwzięć;
 - 6) aktywnościach związanych z prowadzeniem działalności przemysłowej, transportem, rolnictwem, leśnictwem i usługami;
 - 7) prognozach zmian aktywności dla poszczególnych sektorów gospodarki.
3. Informacje, o których mowa w ust. 2, gromadzi się w Krajowej bazie.
4. Krajową bazę prowadzi Krajowy ośrodek.

Art. 7.

1. Podmiot korzystający ze środowiska sporządza i wprowadza do Krajowej bazy, w terminie do końca lutego każdego roku, raport zawierający informacje wskazane w art. 6 ust. 2 pkt 1 – 5, dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.
2. W przypadku gdy obowiązek sporządzenia i wprowadzenia raportu jest związany z eksploatacją instalacji, podmiotem zobowiązanym do sporządzenia i wprowadzenia raportu jest prowadzący instalację.
3. Wielkości emisji, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1, ustala się na podstawie prowadzonych pomiarów lub na podstawie informacji o wielkości produkcji, zużyciu paliw lub surowców i odpowiadających tym wielkościom wskaźników emisji.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposoby ustalania wielkości emisji dla poszczególnych rodzajów instalacji, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiej jakości danych o emisji, w tym zapewnienia ich wiarygodności i spójności, oraz biorąc pod uwagę rozwój w zakresie dostępnych metod i technologii służących redukcji emisji.
5. Dla instalacji o sezonowej lub technologicznej zmienności emisji w ciągu roku, wynikającej z charakteru i sposobu eksploatacji, wielkość emisji z instalacji określa się w podziale na kwartały lub miesiące.
6. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji, których eksploatacja powoduje sezonową lub technologiczną zmienność emisji w ciągu roku wynikającą z charakteru i sposobu eksploatacji instalacji, kierując się potrzebą uzyskania reprezentatywnych danych.
7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza raportu oraz sposób jego wprowadzania do Krajowej bazy, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego funkcjonowania Krajowej bazy oraz jednolitości i kompletności danych zawartych w tej bazie.
8. Jeżeli przedsięwzięcia, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 4 i 5, są realizowane przy wsparciu ze środków publicznych, informacje o wielkościach emisji unikniętej lub emisji zredukowanej i terminach osiągnięcia tych redukcji oraz informacje o wielkościach emisji i całkowitych kosztach inwestycji, w tym wysokości wsparcia ze środków publicznych, przekazują:
 - 1) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „Narodowym Funduszem”, w zakresie środków wydatkowanych i przekazywanych przez Narodowy Fundusz, wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatowe fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz gminne fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej;
 - 2) dysponenti środków publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.³⁾).

Art. 8.

1. W terminie do dnia 15 marca każdego roku Krajowy ośrodek przeprowadza analizę zawartych w raportach informacji wprowadzonych przez podmioty korzystające ze środowiska do Krajowej bazy za poprzedni rok kalendarzowy.
2. W przypadku gdy z informacji zawartych w raportach dotyczących instalacji, których eksploatacja wymaga pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza wynika, że wielkość emisji którejkolwiek z substancji różni się od podanej w poprzednim roku o więcej niż 10 % i nie wynika to ze zmniejszenia produkcji w takiej samej proporcji, Krajowy ośrodek przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku raporty dotyczące tych instalacji w celu dokonania oceny informacji w nich zawartych.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100.

3. Raporty są przekazywane wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce położenia instalacji, której dotyczy raport.
4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku dokonuje oceny informacji zawartych w raportach.
5. W przypadku stwierdzenia, że różnica wielkości emisji jest wynikiem zmian w sposobie funkcjonowania instalacji, w tym przeprowadzonej modernizacji, zmian technicznych, zmiany paliwa lub surowca lub innych zmian skutkujących zmianą aktywności, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje o tym Krajowy ośrodek.
6. W przypadku stwierdzenia w raportach błędów pisarskich, rachunkowych lub innych oczywistych omyłek wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje o tym Krajowy ośrodek i podmiot korzystający ze środowiska, który sporządził raport.
7. Krajowy ośrodek, na podstawie informacji przekazanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, dokonuje zmian w Krajowej bazie.
8. Krajowy ośrodek ocenia informacje zawarte w raporcie w zakresie emisji dwutlenku węgla (CO₂) z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych po otrzymaniu raportu, o którym mowa w przepisach o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

Art. 9.

1. Właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości sporządzają i przekazują ministrowi właściwemu do spraw środowiska prognozy zmian aktywności dla następujących sektorów gospodarki:
 - 1) elektroenergetyki;
 - 2) zaopatrzenia w ciepło sieciowe;
 - 3) górnictwa;
 - 4) przemysłu rafineryjnego;
 - 5) hutnictwa żelaza i stali;
 - 6) hutnictwa metali nieżelaznych;
 - 7) koksownictwa;
 - 8) przemysłu cementowego;
 - 9) przemysłu wapienniczego;
 - 10) przemysłu ceramicznego;
 - 11) przemysłu szklarskiego;
 - 12) przemysłu drzewnego;
 - 13) przemysłu papierniczego;
 - 14) przemysłu chemicznego;
 - 15) leśnictwa;
 - 16) rolnictwa;

- 17) transportu.
2. Prognozy zmian aktywności nie stanowią dokumentów planistycznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 140, poz. 984, z 2008 r. Nr 216, poz. 1370 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100).
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) zakres informacji w odniesieniu do poszczególnych sektorów gospodarki, jaki powinien być zawarty w prognozach zmian aktywności,
 - 2) przedziały czasowe, dla których sporządza się prognozy zmian aktywności,
 - 3) terminy przekazywania prognoz zmian aktywności ministrowi właściwemu do spraw środowiska
- kierując się potrzebą zapewnienia kompletności, spójności oraz wiarygodności informacji zawartych w prognozach zmian aktywności oraz koniecznością terminowego wypełniania zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej, wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska, w zakresie opracowywania prognoz wielkości emisji.
4. Informacje o prognozach zmian aktywności Krajowy ośrodek zamieszcza w Krajowej bazie.

Art. 10.

1. Na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska krajowy raport o wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 września każdego roku.
2. Krajowy raport o wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji obejmuje:
 - 1) bilans emisji sporządzony na podstawie raportów zawartych w Krajowej bazie;
 - 2) bilans emisji sporządzony na podstawie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 8.

Art. 11.

Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska, roczne inwentaryzacje emisji:

- 1) gazów cieplarnianych, zgodnie z wytycznymi do Konwencji Klimatycznej;
- 2) substancji określonych w Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 60, poz. 311 i z 1988 r. Nr 40, poz. 313);
- 3) substancji, dla których poziomy emisji lub stężeń zostały określone w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Art. 12.

1. Krajowy ośrodek opracowuje prognozy wielkości emisji w celu realizacji zadań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska oraz polityki ekologicznej państwa i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw środowiska na 60 dni przed wymaganym terminem.
2. Przy opracowywaniu prognoz wielkości emisji pod uwagę bierze się w szczególności:
 - 1) krótkookresowe i długookresowe prognozy makroekonomiczne;
 - 2) krajowe i sektorowe polityki i strategie gospodarcze;
 - 3) przekazywane przez właściwych ministrów prognozy zmian aktywności, o których mowa w art. 9 ust.1;
 - 4) informacje dotyczące:
 - a) podejmowanych działań przyczyniających się do ograniczania lub redukcji emisji,
 - b) rodzajów stosowanych instrumentów prawnych, ekonomicznych i administracyjnych wspomagających redukcję emisji,
 - c) oceny stanu jakości powietrza wykonanej w ramach państwowego monitoringu środowiska.
3. Prognozy wielkości emisji obejmują okres 10 lat i są aktualizowane po upływie 5 lat.

Rozdział 4

Zarządzanie emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji

Art. 13.

1. Tworzy się system zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, zwany dalej „systemem zarządzania”, w celu:
 - 1) zarządzania krajowymi pułapami emisji oraz zapewnienia ich trwałego nieprzekraczania;
 - 2) ograniczania emisji do wymaganych pułapów, jeżeli krajowe pułapy emisji zostały przekroczone;
 - 3) zarządzania niewykorzystanymi częściami krajowych pułapów emisji.
2. W skład systemu zarządzania wchodzi:
 - 1) Krajowy system;
 - 2) system bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania, określony w przepisach o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania;

- 3) wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, określony w przepisach o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 4) obrót i zarządzanie jednostkami Kioto.

Art. 14.

Realizacja programów i projektów związanych z ochroną środowiska, ograniczaniem emisji lub unikaniem emisji gazów cieplarnianych, pochłanianiem oraz sekwestracją dwutlenku węgla (CO₂) może odbywać się w szczególności w ramach:

- 1) Krajowego systemu zielonych inwestycji;
- 2) projektów wspólnych wdrożeń;
- 3) projektów mechanizmu czystego rozwoju.

Art. 15.

1. W przypadku gdy z informacji uzyskanych w ramach Krajowego systemu wynika, że wielkość emisji powoduje lub może powodować przekroczenie krajowego pułapu emisji, Krajowy ośrodek opracowuje projekt Krajowego planu redukcji emisji i przedkłada go ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
2. Krajowy plan redukcji emisji przyjmuje, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów, kierując się potrzebą ograniczenia emisji i trwałego nieprzekraczania krajowych pułapów emisji w przyszłości oraz biorąc pod uwagę interesy gospodarcze Rzeczypospolitej Polskiej oraz jej zobowiązania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska.
3. W przypadku przyjęcia Krajowego planu redukcji emisji organy administracji publicznej są obowiązane do dokonania analizy dotyczącej konieczności ograniczenia lub cofnięcia pozwoleń zintegrowanych albo pozwoleń na wprowadzanie gazów lub pyłów, niezbędnych dla osiągnięcia celów wynikających z planu.
4. Krajowy plan redukcji emisji powinien zawierać w szczególności:
 - 1) określenie substancji, których plan dotyczy, wraz z podaniem zakresu przekroczenia krajowego pułapu emisji tych substancji;
 - 2) wykaz sektorów gospodarki objętych planem;
 - 3) określenie podstawowych kierunków i zakresu działań dla poszczególnych sektorów gospodarki, niezbędnych do przywracania krajowego pułapu emisji;
 - 4) określenie sposobu dokumentowania realizacji planu i jego efektów przez Krajowy ośrodek.

Art. 16.

1. W przypadku gdy Rada Ministrów przyjmie Krajowy plan redukcji emisji, minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa, budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej oraz gospodarki morskiej, z każdym w zakresie jego

właściwości, określi, w drodze rozporządzenia, sektorowe plany redukcji emisji, kierując się ustaleniami Krajowego planu redukcji emisji oraz potrzebą zapewnienia ograniczania emisji, a także nieprzekraczania w przyszłości krajowych pułapów emisji dla poszczególnych sektorów gospodarki.

2. Sektorowy plan redukcji emisji powinien zawierać w szczególności:

- 1) zakres ograniczenia emisji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone;
- 2) terminy obowiązywania ograniczeń;
- 3) listę podmiotów korzystających ze środowiska obowiązanych do ograniczenia emisji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone, albo kryteria kwalifikowania instalacji do objęcia obowiązkiem ograniczenia emisji;
- 4) dla instalacji objętych planem:
 - a) standardy emisji substancji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone, jeżeli takie standardy jeszcze nie obowiązują, lub
 - b) zaostrzone standardy emisji substancji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone, jeżeli takie standardy już obowiązują, lub
 - c) wskaźniki emisji substancji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca
– obowiązujące w trakcie realizowania planu;
- 5) zakres i sposób prowadzenia pomiarów wielkości emisji albo sposób określania wielkości emisji na podstawie wskaźników emisji oraz częstotliwość przekazywania wyników wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

3. W przypadku przekroczenia krajowego pułapu emisji podmioty korzystające ze środowiska i objęte sektorowym planem redukcji emisji są obowiązane, w zakresie określonym w tym planie, do:

- 1) ograniczenia emisji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone;
- 2) przestrzegania standardów emisji lub zaostrzonych standardów emisji, określonych w sektorowym planie redukcji emisji, lub dotrzymania wskaźników emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca;
- 3) wykonywania dodatkowych obowiązków związanych z ograniczaniem emisji, polegających na:
 - a) prowadzeniu pomiarów wielkości emisji lub ustalaniu wielkości emisji na podstawie wskaźników emisji,
 - b) przekazywaniu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, ze wskazaną częstotliwością, wyników prowadzonych pomiarów.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może zawierać porozumienia z podmiotami w zakresie dobrowolnej redukcji emisji w sektorach gospodarki objętych Krajowym planem redukcji emisji. Jeżeli porozumienie obejmuje stworzenie dodatkowych zachęt finansowych dla przedsiębiorcy, wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Rozdział 5

Krajowy rejestr jednostek Kioto

Art. 17.

1. Jednostki Kioto są utrzymywane w Krajowym rejestrze jednostek Kioto, zwanym dalej „Krajowym rejestrem”.
2. Krajowy rejestr jest prowadzony przez Krajowy ośrodek w formie elektronicznej bazy danych.
3. Krajowy rejestr działa na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2004, str. 1, z późn. zm.).
4. Jednostki Kioto należące do Skarbu Państwa są utrzymywane na krajowym rachunku posiadania, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3.
5. Krajowy ośrodek określa w regulaminie szczegółowe warunki otwierania, administrowania i utrzymywania rachunków prowadzącego instalację i osobistych rachunków posiadania w Krajowym rejestrze.
6. Krajowy ośrodek zamieszcza regulamin na swojej stronie internetowej.

Rozdział 6

Obrót i zarządzanie jednostkami Kioto

Art. 18.

1. Jednostki Kioto mogą być:
 - 1) wykorzystywane do wypełnienia zobowiązania do redukcji emisji gazów cieplarnianych wynikającego z Protokołu z Kioto;
 - 2) przedmiotem międzynarodowego obrotu;
 - 3) przenoszone na kolejny okres rozliczeniowy z wyjątkiem jednostek pochłaniania.
2. Międzynarodowy obrót jednostkami Kioto prowadzi się zgodnie z postanowieniami Protokołu z Kioto oraz decyzjami Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej służącej jako spotkanie Stron Protokołu z Kioto.
3. Jednostki przyznanej emisji mogą być dodatkowo wykorzystywane do zamiany na:
 - 1) jednostki redukcji emisji odpowiadające redukcji lub uniknięciu emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach projektów wspólnych wdrożeń zrealizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) uprawnienia do emisji w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji.

4. Uprawnienia do emisji w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji mogą być zamieniane na jednostki przyznanej emisji.
5. Jednostki pochłaniania mogą być dodatkowo wykorzystywane do zamiany na jednostki redukcji emisji odpowiadające pochłanianiu dwutlenku węgla (CO₂) uzyskanemu w wyniku realizacji projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Jednostki przyznanej emisji mogą być przenoszone na kolejne okresy rozliczeniowe bez ograniczeń ilościowych.
7. Jednostki redukcji emisji i jednostki poświadczonej redukcji emisji mogą być przenoszone na kolejne okresy rozliczeniowe w ilości nie większej niż 2,5 % krajowego pułapu emisji gazów cieplarnianych określonego w Protokole z Kioto.

Art. 19.

1. Obrót, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2, następuje na podstawie umowy zawieranej między Rzeczpospolitą Polską a państwem uprawnionym lub upoważnionym przez to państwo podmiotem.
2. Umowy, o których mowa w ust. 1, mogą być zawierane jako umowy międzynarodowe zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) albo jako umowy cywilnoprawne.
3. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.
4. Umowa cywilnoprawna, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, jest przekazywana Radzie Ministrów do wiadomości.

Art. 20.

Organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 18 i 19, jest minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 21.

1. Krajowy ośrodek przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację i dane dotyczące oszacowania liczby jednostek przyznanej emisji, które mogą zostać zbyte.
2. Przy szacowaniu liczby jednostek przyznanej emisji bierze się pod uwagę informacje dotyczące:
 - 1) przewidywanej całkowitej krajowej emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym 2008 – 2012;
 - 2) całkowitej rzeczywistej krajowej emisji gazów cieplarnianych dostępne za ostatni rok;
 - 3) całkowitej rzeczywistej emisji z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji dostępne za ostatni rok;

- 4) liczby jednostek przyznanej emisji przeznaczonych do zamiany na uprawnienia do emisji przyznawane instalacjom w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji;
- 5) liczby jednostek przyznanej emisji przeznaczonych do zamiany na jednostki redukcji emisji dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) poziomu Krajowej rezerwy jednostek Kioto;
- 7) przewidywanej liczby jednostek przyznanej emisji przeznaczonych do przeniesienia na kolejny okres rozliczeniowy;
- 8) wielkości popytu i podaży jednostek przyznanej emisji na rynku międzynarodowym;
- 9) dotychczasowej liczby zbytych jednostek przyznanej emisji.

Rozdział 7

Krajowy system zielonych inwestycji

Art. 22.

1. Tworzy się Krajowy system zielonych inwestycji, w ramach którego środki uzyskane ze zbycia w latach 2009 – 2012 jednostek przyznanej emisji są przeznaczane na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - 1) programów lub projektów, związanych z ochroną środowiska, w szczególności z ograniczeniem lub unikaniem krajowej emisji gazów cieplarnianych, pochłanianiem lub sekwestracją dwutlenku węgla (CO₂);
 - 2) działań adaptacyjnych do zmian klimatu;
 - 3) innych działań związanych z ochroną powietrza.
2. Programy lub projekty, o których mowa w ust. 1, są realizowane w obszarach:
 - 1) poprawy efektywności energetycznej w różnych sektorach gospodarki;
 - 2) poprawy efektywności wykorzystania węgla, w tym związanej z czystymi technologiami węglowymi;
 - 3) zamiany stosowanego paliwa na paliwo niskoemisyjne;
 - 4) unikania lub redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu;
 - 5) wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
 - 6) unikania lub redukcji emisji metanu przez jego odzyskiwanie i wykorzystywanie w przemyśle wydobywczym, gospodarce odpadami i ściekami oraz w gospodarce rolnej, a także przez wykorzystywanie go do produkcji energii;
 - 7) działań związanych z sekwestracją gazów cieplarnianych;
 - 8) innych działań zmierzających do ograniczania lub unikania krajowej emisji gazów cieplarnianych lub pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) oraz adaptacji do zmian klimatu;

- 9) prowadzenia prac badawczo-rozwojowych w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz zaawansowanych i innowacyjnych technologii przyjaznych środowisku;
 - 10) działalności edukacyjnej, w tym prowadzenia szkoleń wspomagających wypełnianie krajowych zobowiązań wynikających z Protokołu z Kioto.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w ust. 2, kierując się koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska oraz potrzebą zapewnienia przejrzystości procedur wyboru programów i projektów, a także mając na uwadze wyznaczone obszary oraz wielkość osiągniętych efektów ekologicznych.

Art. 23.

1. Wpływy pochodzące ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, zwany dalej „Rachunkiem klimatycznym”.
2. Niewykorzystane w terminie określonym umową sprzedaży jednostek przyznanej emisji środki na dofinansowanie zadań związanych ze wspieraniem przedsięwzięć realizowanych w ramach programów i projektów objętych Krajowym systemem zielonych inwestycji są, jeżeli umowa tak stanowi, zwracane na wskazany w tej umowie rachunek bankowy.
3. Wpływy pochodzące ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji mogą być gromadzone na wyodrębnionych subkontach w ramach Rachunku klimatycznego, jeżeli wynika to z zawartej umowy sprzedaży jednostek przyznanej emisji.
4. Narodowy Fundusz nie pobiera opłat za obsługę Rachunku klimatycznego.

Art. 24.

1. Tworzy się Radę Konsultacyjną jako organ doradczy ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji.
2. Do zadań Rady Konsultacyjnej należy opiniowanie spraw związanych z funkcjonowaniem Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym w szczególności opiniowanie:
 - 1) regulaminu naboru wniosków o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 2) programów i projektów wstępnie zakwalifikowanych do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym.
3. Rada konsultacyjna przy opiniowaniu programów i projektów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, bierze pod uwagę obszary, o których mowa w art. 22 ust. 2, rodzaje przeznaczonych do realizacji programów i projektów, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, oraz spełnianie warunków niezbędnych do udzielenia pomocy.
4. W skład Rady Konsultacyjnej wchodzi po jednym przedstawicielu:

- 1) ministra właściwego do spraw środowiska;
 - 2) ministra właściwego do spraw gospodarki;
 - 3) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 4) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
 - 5) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;
 - 6) ministra właściwego do spraw transportu;
 - 7) ministra właściwego do spraw nauki;
 - 8) Krajowego ośrodka.
5. Przedstawiciela Krajowego ośrodka powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw środowiska.
6. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej są finansowane ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym.
7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze zarządzenia, regulamin prac Rady Konsultacyjnej.

Art. 25.

1. Krajowym systemem zielonych inwestycji zarządza Krajowy operator systemu zielonych inwestycji, zwany dalej „Krajowym operatorem”.
2. Do zadań Krajowego operatora należy:
 - 1) organizowanie naboru wniosków o dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym i ich weryfikacja;
 - 2) sporządzanie listy programów i projektów, które zostały zakwalifikowane do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 3) nadzorowanie wdrażania i realizacji programów i projektów oraz ocena uzyskanych przez nie efektów ekologicznych;
 - 4) przygotowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska raportów wynikających z postanowień umów o sprzedaży jednostek przyznanej emisji;
 - 5) organizowanie pomocy technicznej dla potencjalnych beneficjentów;
 - 6) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej o Krajowym systemie zielonych inwestycji;
 - 7) wprowadzanie do Krajowej bazy informacji zawartych w raportach i sprawozdaniach, o których mowa w art. 32 ust. 1;
 - 8) prowadzenie wykazu programów i projektów dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 9) sprawowanie kontroli nad wykorzystaniem przez beneficjentów środków.
3. Koszty związane z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 2, są pokrywane ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym, zgodnie z umowami zbycia jednostek przyznanej emisji.

Art. 26.

Wykonywanie zadań Krajowego operatora powierza się Narodowemu Funduszowi.

Art. 27.

Minister właściwy do spraw środowiska sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Krajowego operatora.

Art. 28.

1. Dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym realizacji programów i projektów, o których mowa w art. 22, dokonuje się w formie dotacji, w tym dotacji przeznaczanych na dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych oraz dotacji przeznaczanych na częściową spłatę kapitału kredytów bankowych.
2. W zakresie, w którym dofinansowanie programów i projektów stanowi pomoc spełniającą przesłanki określone w art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską albo pomoc de minimis, do tego dofinansowania mają zastosowanie szczegółowe warunki udzielania pomocy.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielenia pomocy, o której mowa w ust. 2, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystości przyznawania pomocy oraz koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska, wielkością osiągniętych efektów ekologicznych i efektywnością kosztową, oraz mając w szczególności na uwadze konieczność zapewnienia zgodności udzielanej pomocy z warunkami jej dopuszczalności, w przypadku gdy odrębne przepisy nie określają szczegółowych warunków udzielania tej pomocy.

Art. 29.

1. Krajowy operator organizuje i prowadzi w trybie konkursowym nabór wniosków o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym dla programów lub projektów w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji.
2. Ogłoszenie o naborze wniosków i jego warunkach Krajowy operator zamieszcza w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i na swojej stronie internetowej.
3. Krajowy operator ustala regulamin naboru wniosków, uwzględniając wymagania wynikające z zawartych umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji, i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.
4. Regulamin naboru wniosków powinien zawierać:
 - 1) określenie podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 2) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny programów i projektów;
 - 3) terminy składania wniosków oraz oceny programów i projektów;

- 4) wzory formularzy wniosków.
5. Regulamin naboru wniosków wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 30.

1. Wniosek o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym składa się do Krajowego operatora.
2. Krajowy operator dokonuje wstępnego wyboru programów i projektów do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym.
3. Krajowy operator zamieszcza na swojej stronie internetowej:
 - 1) informację o podmiotach, których programy lub projekty zostały wstępnie zakwalifikowane do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym, zwanych dalej „podmiotami”;
 - 2) listę programów i projektów, które zostały wstępnie zakwalifikowane do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 3) informację o zakresie, sposobie i warunkach dofinansowania oraz terminie realizacji programów lub projektów, o których mowa w pkt 2.
4. Krajowy operator przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska do zaakceptowania listę i informacje, o których mowa w ust. 3.
5. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę wyniki naboru, o którym mowa w art. 29 ust. 1, oraz opinię Rady Konsultacyjnej, akceptuje listę programów i projektów lub odmawia w drodze decyzji administracyjnej akceptacji znajdujących się na liście poszczególnych programów lub projektów.
6. Minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz podmiotów, których programy lub projekty zostały zaakceptowane, zwanych dalej „beneficjentami”, wraz z listą tych programów i projektów.
7. Krajowy operator po otrzymaniu zaakceptowanej przez ministra właściwego do spraw środowiska listy programów i projektów zawiera umowę o udzielenie dotacji z każdym z beneficjentów albo z beneficjentem i bankiem udzielającym beneficjentowi kredytu na realizację programu lub projektu.

Art. 31.

1. Podmiot, którego program lub projekt znajdujący się na liście, o której mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, nie został zaakceptowany przez ministra właściwego do spraw środowiska, może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do ministra właściwego do spraw środowiska.
2. W przypadku gdy minister właściwy do spraw środowiska utrzyma w mocy swoją decyzję, podmiotowi przysługuje prawo wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji.
3. Wniesienie skargi nie wstrzymuje zawierania umów z beneficjentami.

Art. 32.

1. Beneficjent jest obowiązany do:
 - 1) monitorowania osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych i sporządzania raportu określającego osiągnięte efekty;
 - 2) sporządzenia sprawozdania z wydatkowanych środków uzyskanych z Rachunku klimatycznego oraz postępów w realizacji programu lub projektu zgodnie z załączonym do umowy harmonogramem.
2. Raport, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, beneficjent przedkłada Krajowemu operatorowi corocznie w terminie do dnia 31 marca każdego roku.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, beneficjent przedkłada Krajowemu operatorowi co pół roku do końca miesiąca następującego po zakończeniu każdego półrocza.
4. Krajowy operator wprowadza do Krajowej bazy informacje zawarte w raportach i sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1.
5. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, kryteria wyznaczania poziomów bazowych, w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych, kierując się potrzebą prawidłowego określania efektu ekologicznego oraz harmonizacji i efektywności szacowania redukcji lub ograniczania emisji gazów cieplarnianych w wyniku realizacji projektów i programów.

Art. 33.

1. Raport, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, podlega weryfikacji przez jednostkę uprawnioną, o której mowa w art. 36 ust. 1, w zakresie zgodności informacji w nim zawartych ze stanem faktycznym.
2. Raport nie podlega weryfikacji przez jednostkę uprawnioną, w przypadku gdy:
 - 1) kwota udzielonego beneficjentowi dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym nie przekroczyła równowartości 25 tysięcy euro lub
 - 2) szacunkowa wielkość osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych nie przekroczy 20 tysięcy ton ekwiwalentu dwutlenku węgla (CO₂) rocznie.
3. Z weryfikacji, o której mowa w ust. 1, jednostka uprawniona sporządza raport.
4. Raport z weryfikacji jest przedkładany przez beneficjenta Krajowemu operatorowi w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego bezpośrednio po zakończeniu realizacji programu lub projektu.

Art. 34.

Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formę i układ raportu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, oraz zakres zawartych w nim informacji,
- 2) formę i układ sprawozdania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, oraz zakres zawartych w nim informacji,

3) formę i układ raportu z weryfikacji, o którym mowa w art. 33 ust. 3, oraz zakres zawartych w nim informacji

– kierując się potrzebą zapewnienia zupełności i wiarygodności informacji o osiągniętych efektach związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji oraz uwzględniając rodzaj i skalę programów lub projektów realizowanych w ramach tego systemu.

Art. 35.

1. Na podstawie sprawozdań i raportów, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 33 ust. 3, przedkładanych przez beneficjenta, Krajowy operator przygotowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 31 maja każdego roku, sprawozdanie dotyczące wdrażanych projektów lub programów oraz osiągniętych przy ich udziale efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych.
2. Sprawozdanie Krajowy operator przekazuje do wiadomości Krajowemu ośrodkowi.
3. Krajowy operator może żądać od beneficjenta niezwłocznego zwrotu całości lub części przyznanych środków lub zawiesić wypłatę kolejnych należności przewidzianych harmonogramem, jeżeli stwierdzi, że otrzymane przez beneficjenta środki są wykorzystywane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie o udzielenie dotacji, o której mowa w art. 30 ust. 7.
4. Zwrot środków następuje na Rachunek klimatyczny.

Art. 36.

1. Akredytację jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, prowadzi się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.⁴⁾).
2. Jednostka uprawniona do weryfikacji raportów powinna wykazać się zatrudnieniem co najmniej jednej osoby posiadającej odpowiednie wykształcenie i doświadczenie zawodowe gwarantujące prawidłowe prowadzenie weryfikacji.
3. Krajowy ośrodek prowadzi wykaz jednostek uprawnionych do weryfikacji i zamieszcza go na swojej stronie internetowej.
4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie wykształcenia i doświadczenia zawodowego osób, o których mowa w ust. 2, kierując się koniecznością zapewnienia rzetelności i odpowiedniego poziomu weryfikacji raportów.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

Rozdział 8

Realizacja projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 37.

1. Projekt wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być realizowany w ramach procedury krajowej realizacji projektu lub procedury międzynarodowej realizacji projektu, zwanych dalej „ścieżkami”.
2. Procedura krajowa realizacji projektu wspólnych wdrożeń, zwana dalej „ścieżką pierwszą”, obejmuje tryb postępowania dotyczący zatwierdzania tego projektu oraz sposób jego monitorowania, oceny i weryfikacji.
3. Procedura międzynarodowa realizacji projektu wspólnych wdrożeń, zwana dalej „ścieżką drugą”, obejmuje tryb postępowania dotyczący zatwierdzania tego projektu oraz sposób jego monitorowania, oceny i weryfikacji określony w decyzjach Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej służącej jako spotkanie Stron Protokołu z Kioto i Komitetu Nadzorującego.
4. Podmiot realizujący projekt wspólnych wdrożeń składając wniosek o wydanie listu zatwierdzającego, o którym mowa w art. 40 ust. 6, dokonuje wyboru jednej ze ścieżek.

Art. 38.

1. Realizacja projektu wspólnych wdrożeń, niezależnie od wybranej ścieżki, wymaga uzyskania listu popierającego, a następnie listu zatwierdzającego, wydawanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.
2. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje list popierający i list zatwierdzający w formie decyzji administracyjnych, każdy po uzyskaniu opinii Krajowego ośrodka, jeżeli projekt spełnia warunki określone w art. 39.
3. Krajowy ośrodek wydaje opinię, w formie postanowienia, w terminie 45 dni od dnia doręczenia wniosku.
4. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje list popierający oraz list zatwierdzający albo odmawia ich wydania, w terminie 30 dni od dnia otrzymania opinii Krajowego ośrodka.
5. Minister właściwy do spraw środowiska przed wydaniem listu zatwierdzającego informuje Komisję Europejską o zamiarze jego wydania, równocześnie przekazując raport, o którym mowa w art. 40 ust. 7 pkt 2.
6. Kopię listu popierającego lub listu zatwierdzającego albo decyzji odmawiających ich wydania minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu ośrodkowi.
7. List popierający wygasa po upływie jednego roku od dnia doręczenia zgłaszającemu projekt wspólnych wdrożeń, jeżeli w tym czasie zgłaszający projekt nie złoży wniosku o wydanie listu zatwierdzającego.
8. Wygaśnięcie listu popierającego stwierdza minister właściwy do spraw środowiska w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 39.

1. List popierający może być wydany, jeżeli projekt wspólnych wdrożeń spełnia następujące warunki:
 - 1) nie dotyczy zrealizowanych i zakończonych inwestycji;
 - 2) należy do rodzajów przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) nie wpływa na obniżenie emisji gazów cieplarnianych z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji;
 - 4) nie stanowi wykonania obowiązków wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej lub krajowego.
2. List zatwierdzający może być wydany, jeżeli projekt wspólnych wdrożeń posiada ważny list popierający i spełnia następujące warunki:
 - 1) powstała w wyniku jego realizacji redukcja lub uniknięcie emisji gazów cieplarnianych albo pochłonięcie emisji dwutlenku węgla (CO₂) są dodatkowymi w stosunku do tych, które powstałyby bez jego realizacji;
 - 2) jego realizacja nie powoduje pogorszenia jakości środowiska;
 - 3) jego realizacja zapewnia ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko;
 - 4) zapewnia wykorzystanie rozwiązań odpowiadających kryteriom najlepszych dostępnych technik;
 - 5) spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;
 - 6) spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 - w przypadku obiektów hydroenergetycznych o mocy powyżej 20 MW.
3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się wymaganiami w zakresie ochrony klimatu oraz biorąc pod uwagę krajową sytuację w zakresie emisji gazów cieplarnianych, oraz wynikające z tego tytułu potrzeby i kierunki działań.
4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakie powinny spełniać projekty wspólnych wdrożeń dotyczące obiektów hydroenergetycznych o mocy powyżej 20 MW w trakcie ich realizacji, a także kryteria ich oceny oraz formularz sprawozdania potwierdzającego spełnienie tych wymogów, kierując się potrzebą zapewnienia odpowiedniej jakości osiąganych przez projekty efektów środowiskowych oraz harmonizacji ich oceny, a także biorąc pod uwagę konieczność spełnienia wymagań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej.

Art. 40.

1. List popierający oraz list zatwierdzający wydawane są na wniosek zgłaszającego projekt wspólnych wdrożeń.
2. Wniosek składa się w formie pisemnej i elektronicznej, w języku polskim i angielskim, do ministra właściwego do spraw środowiska.

3. Minister właściwy do spraw środowiska niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni, przekazuje wniosek Krajowemu ośrodkowi do zaopiniowania.
4. Wniosek o wydanie listu popierającego powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę, oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
 - 2) określenie lokalizacji projektu;
 - 3) oszacowanie przewidywanej wielkości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych albo pochłaniania emisji dwutlenku węgla (CO₂);
 - 4) wskazanie przewidywanego okresu, w jakim na skutek wdrożenia projektu będą powstawały jednostki redukcji emisji;
 - 5) opis projektu i stosowanej technologii;
 - 6) opis sposobu i źródeł finansowania projektu;
 - 7) informację:
 - a) o przewidywanych efektach ekologicznych i społecznych, które powstaną w wyniku realizacji projektu,
 - b) na jakim etapie realizacji znajduje się projekt w dniu składania wniosku,
 - c) o planowanej ścieżce.
5. Do wniosku o wydanie listu popierającego należy dołączyć:
 - 1) oświadczenie zgłaszającego, że projekt nie będzie wpływał na obniżenie emisji z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji;
 - 2) raport akredytowanej niezależnej jednostki lub jednostki uprawnionej, o której mowa w art. 36, potwierdzający że projekt nie będzie wpływał na obniżenie emisji z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji.
6. Wniosek o wydanie listu zatwierdzającego powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę, oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
 - 2) określenie lokalizacji projektu;
 - 3) oznaczenie nabywcy jednostek redukcji emisji;
 - 4) informację o wybranej ścieżce.
7. Do wniosku o wydanie listu zatwierdzającego należy dołączyć:
 - 1) dokumentację projektową obejmującą:
 - a) opis projektu i stosowanej technologii,
 - b) opis sposobu i źródeł finansowania projektu,
 - c) opis poziomu bazowego projektu i sposobu jego wyznaczenia,
 - d) oszacowanie wielkości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych lub pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) i opis stosowanej metodologii szacowania tych wielkości,

- e) ocenę, czy powstała w wyniku realizacji projektu redukcja lub uniknięcie emisji gazów cieplarnianych albo pochłonięcie emisji dwutlenku węgla (CO₂) są dodatkowymi w stosunku do tych, które powstałyby bez jego realizacji,
 - f) plan monitorowania projektu;
- 2) raport z oceny dokumentacji projektowej sporządzony przez:
- a) akredytowaną niezależną jednostkę lub jednostkę uprawnioną, o której mowa w art. 36, jeżeli wybrana została ścieżka pierwsza, albo
 - b) akredytowaną niezależną jednostkę, jeżeli wybrana została ścieżka druga;
- 3) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli projekt dotyczy przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, lub kartę informacyjną przedsięwzięcia, jeżeli projekt dotyczy przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505);
- 4) list zatwierdzający projekt wystawiony przez właściwy organ państwa uprawnionego, nabywającego jednostki redukcji emisji lub dokument potwierdzający zamiar nabycia jednostek redukcji emisji wystawiony przez ten organ.
8. W przypadku gdy podmiotem nabywającym jednostki redukcji emisji nie jest państwo uprawnione, do wniosku o wydanie listu zatwierdzającego należy dołączyć upoważnienie tego podmiotu do udziału w projektach wspólnych wdrożeń wydane przez właściwy organ tego państwa uprawnionego.

Art. 41.

1. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o wydanie listu popierającego oraz szczegółowy zakres informacji, jakie powinny być w nim zawarte, kierując się potrzebą ujednolicenia procedury oceny projektów wspólnych wdrożeń oraz koniecznością uzyskania pełnego zakresu informacji pozwalających na dokonanie tej oceny.
2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej szczegółowy zakres informacji, jakie powinny być zawarte w dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 40 ust. 7 pkt 1, kierując się potrzebą zapewnienia zawarcia w tej dokumentacji kompletnych informacji określających projekt, niezbędnych do kompleksowej oceny tych projektów i uzyskanych w wyniku ich realizacji efektów.
3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, kryteria wyznaczania poziomów bazowych, w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych oraz sposób monitorowania wielkości emisji, kierując się potrzebą harmonizacji i efektywności szacowania redukcji lub ograniczania emisji gazów cieplarnianych w wyniku realizacji projektów wspólnych wdrożeń.

Art. 42.

1. List zatwierdzający powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę, oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
 - 2) określenie lokalizacji projektu;
 - 3) nazwę projektu;
 - 4) potwierdzenie, że projekt jest projektem wspólnych wdrożeń;
 - 5) określenie maksymalnej liczby jednostek redukcji emisji, jakie mogą zostać przekazane nabywcy tych jednostek;
 - 6) oznaczenie nabywcy jednostek redukcji emisji;
 - 7) określenie ścieżki;
 - 8) upoważnienie zgłaszającego projekt do rozporządzania powstałymi w ramach projektu jednostkami redukcji emisji.
2. W przypadku gdy wybrano ścieżkę drugą, list zatwierdzający zawiera zobowiązanie do uzyskania pozytywnej oceny Komitetu Nadzorującego w stosunku do raportu, o którym mowa w art. 40 ust. 7 pkt 2.
3. List zatwierdzający stanowi podstawę dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania i przekazania nabywcy powstałych w wyniku realizacji projektu i zweryfikowanych jednostek redukcji emisji.
4. Zgłaszający projekt jest obowiązany do realizacji i monitorowania projektu w sposób określony w dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 40 ust. 7 pkt 1.

Art. 43.

1. W przypadku gdy wybrano ścieżkę drugą, raport, o którym mowa w art. 40 ust. 7 pkt 2, podlega ocenie przez Komitet Nadzorujący po wydaniu listu zatwierdzającego ten projekt.
2. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do przedłożenia Komitetowi Nadzorującemu raportu, o którym mowa w art. 40 ust. 7 pkt 2, za pośrednictwem akredytowanej niezależnej jednostki, która sporządziła ten raport.
3. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń przekłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o wyniku oceny Komitetu Nadzorującego w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania.
4. Minister właściwy do spraw środowiska stwierdza wygaśnięcie listu zatwierdzającego, jeżeli Komitet Nadzorujący negatywnie oceni raport, o którym mowa w art. 40 ust. 7 pkt 2.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, realizującemu projekt wspólnych wdrożeń nie przysługuje roszczenie o naprawienie szkody. Nie może on także dokonać zmiany trybu realizacji projektu wspólnych wdrożeń na ścieżkę pierwszą i wystąpić ponownie o wydanie takiego listu w ramach tej ścieżki.

Art. 44.

1. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do wystąpienia z wnioskiem o zmianę listu zatwierdzającego w przypadku zmiany:
 - 1) nazwy lub firmy realizującego projekt;
 - 2) lokalizacji projektu lub dodania nowych lokalizacji projektu;
 - 3) przepisów dotyczących sposobu monitorowania wielkości emisji zredukowanej lub emisji unikniętej;
 - 4) stosowanej technologii skutkującej zmianą liczby jednostek redukcji emisji powstałych w wyniku realizacji projektu;
 - 5) ścieżki.
2. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję w sprawie zmiany listu zatwierdzającego po uzyskaniu opinii Krajowego ośrodka.
3. Przepis art. 38 ust. 3 oraz przepisy art. 40 ust. 6 – 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 45.

1. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do monitorowania tego projektu.
2. Monitorowanie projektu wspólnych wdrożeń odbywa się zgodnie z planem monitorowania projektu określonym w dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 40 ust. 7 pkt 1.
3. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń, na podstawie danych uzyskanych z jego monitorowania, opracowuje sprawozdanie z monitorowania określające uzyskaną w okresie sprawozdawczym redukcję lub uniknięcie emisji gazów cieplarnianych albo pochłonięcie emisji dwutlenku węgla (CO₂) oraz liczbę jednostek redukcji emisji uzyskanych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń.
4. Okres sprawozdawczy nie może być dłuższy niż 1 rok.
5. Liczba jednostek redukcji emisji, o której mowa w ust. 3, powstałych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń podlega weryfikacji przez:
 - 1) akredytowaną niezależną jednostkę lub uprawnioną jednostkę, o której mowa w art. 36, jeżeli wybrana została ścieżka pierwsza, albo
 - 2) akredytowaną niezależną jednostkę, jeżeli wybrana została ścieżka druga.
6. Z weryfikacji, o której mowa w ust. 5, sporządza się raport.
7. Raport z weryfikacji, o którym mowa w ust. 6, określa liczbę jednostek redukcji emisji uzyskanych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń.
8. Raport z weryfikacji, o którym mowa w ust. 6, jest przedkładany przez realizującego projekt wspólnych wdrożeń Krajowemu ośrodkowi w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia okresu sprawozdawczego, o którym mowa w ust. 3, za który został sporządzony ten raport.

Art. 46.

1. W przypadku gdy wybrano ścieżkę drugą, raport z weryfikacji, o którym mowa w art. 45 ust. 6, podlega ocenie przez Komitet Nadzorujący.
2. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do przedłożenia Komitetowi Nadzorującemu raportu z weryfikacji, o którym mowa w art. 45 ust. 6, za pośrednictwem akredytowanej niezależnej jednostki, która sporządziła ten raport.
3. Jeżeli raport z weryfikacji zostanie negatywnie oceniony przez Komitet Nadzorujący, realizujący projekt wspólnych wdrożeń nie może ubiegać się o przekazanie jednostek redukcji emisji. W takim przypadku realizującemu projekt wspólnych wdrożeń nie przysługuje roszczenie o naprawienie szkody.

Art. 47.

Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej:

- 1) formę i układ sprawozdania z monitorowania, o którym mowa w art. 45 ust. 3, oraz zakres zawarty w nim informacji,
 - 2) formę i układ raportu z weryfikacji, o którym mowa w art. 45 ust. 6, oraz zakres zawarty w nim informacji
- kierując się potrzebą zapewnienia jednolitości, spójności i wiarygodności informacji oraz danych o uzyskanych w wyniku realizacji tych projektów jednostkach redukcji emisji, pozwalających na ocenę prawidłowości wykonania projektów oraz ocenę osiągniętych efektów.

Art. 48.

1. Krajowy ośrodek prowadzi wykaz projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiadających listy popierające lub listy zatwierdzające.
2. Krajowy ośrodek wprowadza do wykazu projekt wspólnych wdrożeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania kopii listu popierającego lub listu zatwierdzającego.
3. Krajowy ośrodek gromadzi dokumentację dotyczącą projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowuje ją przez okres 5 lat od dnia zakończenia realizacji projektu.

Art. 49.

1. Minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o wydanych listach popierających i listach zatwierdzających projekty wspólnych wdrożeń oraz dokumentację projektową, o której mowa w art. 40 ust. 7 pkt 1.
2. W przypadku projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej minister właściwy do spraw środowiska przekazuje informacje o zatwierdzonych projektach wspólnych wdrożeń sekretariatowi Konwencji Klimatycznej.

3. W przypadku projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki drugiej akredytowana niezależna jednostka lub jednostka uprawniona, o której mowa w art. 36, zamieszcza na swojej stronie internetowej raport z oceny dokumentacji projektowej, o którym mowa w art. 40 ust. 7 pkt 2, oraz raport z weryfikacji, o którym mowa w art. 45 ust. 6.

Art. 50.

1. Jednostkami redukcji emisji można swobodnie rozporządzać.
2. Przekazanie jednostek redukcji emisji na wskazany przez nabywcę rachunek lub rachunki prowadzone w rejestrze państwa uprawnionego lub w Krajowym rejestrze odbywa się na wniosek realizującego projekt wspólnych wdrożeń.
3. Wniosek składa się w formie pisemnej i elektronicznej do ministra właściwego do spraw środowiska w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia okresu sprawozdawczego, o którym mowa w art. 45 ust. 3, za który został sporządzony raport z weryfikacji.
4. Wniosek powinien zawierać:
 - 1) wskazanie nabywcy lub nabywców jednostek redukcji emisji;
 - 2) wskazanie okresu sprawozdawczego, którego dotyczy raport z weryfikacji i za który będą przekazywane jednostki redukcji emisji;
 - 3) wskazanie liczby jednostek redukcji emisji, które mają zostać przekazane nabywcy zgodnie z liczbą określoną w raporcie z weryfikacji lub liście zatwierdzającym projekt; w przypadku różnicy wskazuje się wartość niższą;
 - 4) wskazanie rachunku lub rachunków w Krajowym rejestrze nabywcy lub nabywców, na które mają zostać przekazane jednostki redukcji emisji.
5. Do wniosku należy dołączyć:
 - 1) umowę sprzedaży jednostek redukcji emisji lub inny dokument określający sposób rozporządzania tymi jednostkami lub ich przekazywania;
 - 2) upoważnienie nabywcy do udziału w projektach wspólnych wdrożeń wystawione przez właściwy organ państwa uprawnionego, jeżeli nabywca nie jest państwem uprawnionym;
 - 3) raport z weryfikacji, o którym mowa w art. 45 ust. 6.
6. W przypadku realizacji projektu wspólnych wdrożeń w ramach ścieżki drugiej raport z weryfikacji, o którym mowa w art. 45 ust. 6, powinien mieć pozytywną ocenę Komitetu Nadzorującego.
7. Minister właściwy do spraw środowiska wyraża zgodę na przekazanie jednostek redukcji emisji w drodze decyzji administracyjnej w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku.
8. Łączna liczba jednostek redukcji emisji, jaka może zostać przekazana nabywcy, nie może być większa od sumy jednostek redukcji emisji określonej w raportach z weryfikacji, o której mowa w art. 45 ust. 5, lub w liście zatwierdzającym projekt.
9. Kopię ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu ośrodkowi.

10. Krajowy ośrodek dokonuje niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 21 dni od dnia przekazania kopii ostatecznej decyzji, przekazania jednostek redukcji emisji w ilości określonej w decyzji na wskazany rachunek lub rachunki w krajowym rejestrze nabywcy.

Rozdział 9

Realizacja projektów wspólnych wdrożeń poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i projektów mechanizmu czystego rozwoju

Art. 51.

1. Udział w realizacji projektów wspólnych wdrożeń poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i projektów mechanizmu czystego rozwoju wymaga uzyskania zgody wydawanej w formie decyzji administracyjnej przez ministra właściwego do spraw środowiska.
2. Udzielenie zgody następuje na wniosek podmiotu zainteresowanego udziałem w projekcie.
3. Wniosek o udzielenie zgody składa się w formie pisemnej i elektronicznej, w języku polskim i angielskim, do ministra właściwego do spraw środowiska.
4. Wniosek o udzielenie zgody powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę, oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
 - 2) określenie lokalizacji projektu;
 - 3) oszacowanie przewidywanej wielkości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych albo pochłaniania emisji dwutlenku węgla (CO₂);
 - 4) wskazanie przewidywanego okresu, w jakim na skutek realizacji projektu będą powstawały jednostki redukcji emisji lub jednostki poświadczonyj redukcji emisji;
 - 5) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 5;
 - 6) opis projektu i stosowanej technologii;
 - 7) informację:
 - a) na jakim etapie realizacji znajduje się projekt w dniu składania wniosku,
 - b) o wybranej ścieżce w przypadku projektów wspólnych wdrożeń.
5. Projekty wspólnych wdrożeń oraz projekty mechanizmu czystego rozwoju dotyczące obiektów hydroenergetycznych o mocy powyżej 20 MW powinny dodatkowo spełniać warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 4.

Art. 52.

1. Minister właściwy do spraw środowiska udziela zgody albo odmawia jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia udzielenia zgody w formie decyzji administracyjnej, jeżeli wniosek nie odpowiada warunkom określonym w art. 51.
3. Kopię decyzji udzielającej zgody lub decyzji odmawiającej jej udzielenia minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu ośrodkowi.

Art. 53.

Decyzja udzielająca zgody na udział w projekcie powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę, oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
- 2) określenie lokalizacji projektu;
- 3) nazwę projektu, dla którego jest wydana;
- 4) upoważnienie do udziału w projekcie wspólnych wdrożeń lub projekcie mechanizmu czystego rozwoju.

Art. 54.

Jednostkami redukcji emisji i jednostkami poświadczonej redukcji emisji uzyskanymi w wyniku realizacji projektów poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można swobodnie rozporządzać.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 55.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.⁵⁾) w art. 2 w ust. 1 po pkt 14a dodaje się pkt 14b w brzmieniu:

„14b) ocena jakości informacji zawartych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”

Art. 56.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 152:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

- a) w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
- „8) wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...)”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Do informacji przekazywanych w wykazie, o którym mowa w ust. 2 pkt 8, mają zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 221 ust. 1a.”;
- 2) w art. 195 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) nastąpiło przekroczenie krajowych pułapów emisji, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.”;
- 3) w art. 208:
- a) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.”,
- b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:
- „2c. Do informacji przekazywanych w wykazie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, mają zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 221 ust. 1a.”;
- 4) w art. 221:
- a) w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
- „8) wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Kierując się potrzebą ujednoczenia i kompletności informacji przekazywanych na potrzeby Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza obejmującego wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu,

o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.”;

5) w art. 236b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący instalację, obejmującą co najmniej jeden z rodzajów działalności określonych w załączniku nr I do rozporządzenia 166/2006, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po danym roku sprawozdawczym, przekazuje do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska sprawozdanie zawierające dane o przekroczeniu obowiązujących wartości progowych dla uwolnień i transferów zanieczyszczeń oraz transferów odpadów określonych w rozporządzeniu 166/2006.”;

b) uchyla się ust. 4;

6) w art. 236c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, według wzoru określonego w załączniku nr III do rozporządzenia 166/2006, w terminie 15 miesięcy po upływie danego roku sprawozdawczego.”;

7) art. 285 i 286 otrzymują brzmienie:

„Art. 285. 1. Opłatę ustala się według stawek obowiązujących w okresie, w którym korzystanie ze środowiska miało miejsce.

2. Za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, pobór wód oraz za składowanie odpadów podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do końca miesiąca następującego po upływie każdego półrocza.

3. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza podmiot korzystający ze środowiska wnosi do końca miesiąca następującego po upływie pierwszego półrocza i w terminie do końca lutego roku następnego za drugie półrocze.

4. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ustala się na podstawie wielkości rocznej rzeczywistej emisji, określonej w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

5. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza:

1) za pierwsze półrocze wnosi się w wysokości 50 % rocznej opłaty za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczony w poprzednim roku kalendarzowym;

2) za drugie półrocze wnosi się na zasadach określonych w ust. 3 w wysokości pomniejszonej o kwotę opłaty uiszczony za pierwsze półrocze.

6. Podmiot ponoszący opłatę zryczałtowaną za odprowadzane ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych wnosi ją w terminie 2 miesięcy po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 287 ust. 1 pkt 5.

7. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym na składowisku odpadów umieszczono odpady oraz wydobyto z niego odpady tego samego rodzaju, podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do dnia 31 stycznia następnego roku.

- Art. 286. 1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2 i 7, przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat oraz wysokość tych opłat.
2. Podmiot korzystający ze środowiska, wprowadzający gazy lub pyły do powietrza, przedkłada marszałkowi województwa wykaz sporządzony na podstawie informacji zawartych w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, uwzględniający informacje o rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza, wielkości emisji oraz wysokości opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonych za poprzedni rok kalendarzowy.
 3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, podmiot korzystający ze środowiska przedkłada w terminie do końca lutego roku następnego za poprzedni rok kalendarzowy.
 4. Informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w ust. 2, stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.
 5. Podmiot korzystający ze środowiska, odprowadzający ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, przekazuje informacje do końca miesiąca następującego po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 287 ust. 1 pkt 5.
 6. Wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287 ust. 1 pkt 2 i 3, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat, podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2, przedkłada także wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
 7. Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska informacje o rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza, wielkości emisji oraz wysokości opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonych za poprzedni rok kalendarzowy sporządzone na podstawie raportów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, niezbędne do prowadzenia wojewódzkiej bazy informacji o korzystaniu ze środowiska.
 8. Do zobowiązań z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu

egzekucyjnym w administracji, jeżeli wynikają one z wykazu o wysokości należnych opłat.

9. Wykaz, na podstawie którego ustalono opłaty za składowanie odpadów, podmiot korzystający ze środowiska przedkłada także wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce składowania odpadów.

10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposób przedstawiania tych informacji i danych, uwzględniając w szczególności wymaganie, aby formularz wykazu zawierał:

- 1) zbiorcze zestawienie informacji o zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, poboru wód oraz składowania odpadów;
- 2) pouczenie, że zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

11. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 10, zostaną ustalone:

- 1) forma wykazu;
- 2) zawartość wykazu;
- 3) układ wykazu;
- 4) wymagane techniki przedkładania wykazu.”;

8) w art. 286a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na podstawie wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1, informacji, o których mowa w art. 286 ust. 7, oraz informacji o korzystaniu ze środowiska zawartych w decyzjach, o których mowa w art. 288 ust. 1, prowadzi wojewódzką bazę informacji o korzystaniu ze środowiska w zakresie wskazanym w art. 287 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz sporządza raport wojewódzki i przekazuje go, za pośrednictwem Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”;

9) w art. 287 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

10) w art. 288 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie przedłożył wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, wykazu, o którym mowa w art. 286 ust. 2 – marszałek województwa wymierza opłatę, w drodze decyzji, na podstawie własnych ustaleń lub wyników kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska;”;

11) w art. 400 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wykonuje zadania Krajowego operatora określone w ustawie z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz...).”;

12) art. 401b otrzymuje brzmienie:

„Art. 401b. Przychody wymienione w art. 401 ust. 2 – 13, art. 401a i art. 401c przeznacza się również na pokrycie kosztów ich obsługi.”;

13) po art. 401b dodaje się art. 401c w brzmieniu:

„Art. 401c. 1. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z umów zbycia jednostek przyznanej emisji zawieranych na podstawie ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1, przeznaczane są na:

- 1) dofinansowanie zadań związanych ze wspieraniem przedsięwzięć realizowanych w ramach programów i projektów objętych Krajowym systemem zielonych inwestycji, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 2) pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 3) pokrycie kosztów związanych z obsługą Rady Konsultacyjnej, o której mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57.

1. Listy zatwierdzające projekty wspólnych wdrożeń wydane przed dniem wejścia w życie ustawy stają się listami zatwierdzającymi w rozumieniu ustawy.
2. Listy popierające projekty wspólnych wdrożeń wydane przed dniem wejścia w życie ustawy stają się listami popierającymi w rozumieniu ustawy.
3. Podmioty, które otrzymały listy popierające przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą wystąpić o wydanie listu zatwierdzającego w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
4. W przypadku niezłożenia wniosku o wydanie listu zatwierdzającego w terminie, o którym mowa w ust. 3, list popierający otrzymany przed dniem wejścia w życie ustawy traci ważność.
5. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje jednostki przyznanej emisji w zamian za osiągniętą redukcję, uniknięcie emisji gazów cieplarnianych lub pochłonięcie dwutlenku węgla (CO₂), jeżeli wynika to z listu zatwierdzającego projekt wspólnych wdrożeń wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy. Przepisy art. 50 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku projektów wspólnych wdrożeń zatwierdzonych i zrealizowanych przed dniem wejścia w życie ustawy wniosek o przekazanie jednostek redukcji emisji lub jednostek przyznanej emisji składa się w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przepisy art. 50 stosuje się odpowiednio.

Art. 58.

1. Prowadzący instalacje eksploatowane na podstawie ważnego pozwolenia zintegrowanego, pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza lub zgłoszenia z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 221 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 56, mają obowiązek przekazania organowi właściwemu do wydania pozwolenia lub organowi właściwemu do przyjęcia zgłoszenia informacji obejmującej wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1.
2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zostać przekazana na formularzu, którego wzór jest określony w przepisach wydanych na podstawie art. 221 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 56.

Art. 59.

Pierwszej oceny informacji, o której mowa w art. 8 ust. 4, wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje w terminie do dnia 15 grudnia 2011 r. Ocenie tej podlegają informacje zawarte w raportach sporządzonych za rok 2009 i 2010.

Art. 60.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 286 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 56 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 286 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 56, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 61.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik
do ustawy z dnia 2009 r. (poz. ...)

**Wykaz gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza,
objętych systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych sub-
stancji**

Lp.	Nazwa substancji	Nr CAS ¹⁾
Gazy cieplarniane		
1.	Dwutlenek węgla (CO ₂)	124-38-9
2.	Metan (CH ₄)	74-82-8
3.	Podtlenek azotu (N ₂ O)	10024-97-2
4.	Fluorowęglowodory (HFC) ²⁾	
5.	Perfluorowęglowodory (PFC) ³⁾	
6.	Sześćciofluorek siarki (SF ₆)	2551-62-4
Inne substancje		
7.	Aldryna	309-00-2
8.	Amoniak (NH ₃)	7664-41-7
9.	Antracen	120-12-7
10.	Arsen i jego związki (jako As) ⁴⁾	
11.	Azbest	1332-21-4
12.	Benzen	71-43-2
13.	Benzo(a)piren	
14.	Benzo(b)fluoranten	
15.	Benzo(k)fluoranten	
16.	Chlor i jego związki nieorganiczne (jako HCl)	
17.	Chlordan	57-74-9
18.	Chlordekon	143-50-0
19.	Chlorek winylu	75-01-4
20.	Chlorfluorowęglowodory (CFC) ⁵⁾	
21.	Chrom i jego związki (jako Cr) ⁴⁾	
22.	Cyjanowodór (HCN)	74-90-8
23.	Cynk i jego związki (jako Zn) ⁴⁾	
24.	Czterochloroetylen (PER)	127-18-4

25.	Czterochlorometan (TCM)	56-23-5
26.	DDT	50-29-3
27.	Di-(2-etyloheksylo)ftalany (DEHP)	117-81-7
28.	Dieldryna	60-57-1
29.	Dwuchlorometan (DCM)	75-09-2
30.	Endryna	72-20-8
31.	Fluor i jego związki nieorganiczne (jako HF)	
32.	Halony ⁶⁾	
33.	Heksabromobifenyl	36355-1-8
34.	Heptachlor	76-44-8
35.	Indeno(1,2,3-cd)piren	
36.	Kadm i jego związki (jako Cd) ⁴⁾	
37.	Lindan	58-89-9
38.	Miedź i jej związki (jako Cu) ⁴⁾	
39.	Mirex	2385-85-5
40.	Naftalen	91-20-3
41.	Niemetanowe lotne związki organiczne (NMLZO)	
42.	Nikiel i jego związki (jako Ni) ⁴⁾	
43.	Ołów i jego związki (jako Pb) ⁴⁾	
44.	PCDD + PCDF [dioksyny + furany] (jako Teq) ⁷⁾	
45.	Pentachlorobenzen	608-93-5
46.	Pentachlorofenol (PCP)	87-86-5
47.	Polichlorowane dwufenyle (PCB)	1336-36-3
48.	Pył zawieszony całkowity TSP	
49.	Pył zawieszony PM10	
50.	Pył zawieszony PM2,5	
51.	Rtęć i jej związki (jako Hg) ⁴⁾	
52.	Sześciochlorobenzen (HCB)	118-74-1
53.	Tlenek etylenu	75-21-8
54.	Tlenek węgla (CO)	630-08-0
55.	Tlenki azotu (NO _x /NO ₂)	
56.	Tlenki siarki (SO _x /SO ₂)	
57.	Toksafen	8001-35-2
58.	Trichlorobenzeny [wszystkie izomery] (TCB)	12002-48-1

59.	Trichloroetylen	79-01-6
60.	Trichlorometan	67-66-3
61.	Wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC) ⁸⁾	
62.	1,1,1-trichloroetan	71-55-6
63.	1,1,2,2-tetrachloroetan	79-34-5
64.	1,2,3,4,5,6-sześciochloroheksan (HCP)	608-73-1
65.	1,2-dwuchloroetan (EDC)	107-06-2

Objaśnienia:

- ¹⁾ Oznaczenie numeryczne substancji według Chemical Abstracts Service.
- ²⁾ Masa całkowita fluorowęglowodorów: suma HFC23, HFC32, HFC41, HFC4310mee, HFC125, HFC134, HFC134a, HFC152a, HFC143, HFC143a, HFC227ea, HFC236fa, HFC245ca, HFC365mfc.
- ³⁾ Masa całkowita perfluorowęglowodorów: suma CF₄, C₂F₆, C₃F₈, C₄F₁₀, c-C₄F₈, C₅F₁₂, C₆F₁₄.
- ⁴⁾ Wszystkie metale jako masa całkowita tego pierwiastka we wszystkich formach chemicznych obecnych w emisji.
- ⁵⁾ Masa całkowita substancji, w tym ich izomerów, wymienionych w grupach I i II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. U. UE L 244 z 29.09.2000, str. 1, z późn. zm.).
- ⁶⁾ Masa całkowita substancji, w tym ich izomerów, wymienionych w grupach III i VI załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000.
- ⁷⁾ Wyrażone jako I-TEQ.
- ⁸⁾ Masa całkowita substancji, w tym ich izomerów, wymienionych w grupie VIII załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000.